

**ΣΠΑΜΕ ΤΗΝ
ΑΤΙΜΗ
ΤΗΝ ΑΛΥΣΙΔΑ**

**ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒ. ΠΟΛΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΟΝ 1945
ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 40ΧΡΟΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΟΝ 1983
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ Σ.Π. ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΗΣ ΚΝΕ**

**ΣΠΑΜΕ ΤΗΝ ΑΤΙΜΗ
ΤΗΝ ΑΛΥΣΙΔΑ**

**ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒ. ΠΟΛΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΝ 1945
ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 40ΧΡΟΝΑ ΤΗΣ ΕΠΟΝ 1983
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ Σ.Π. ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΗΣ ΚΝΕ**

Ἡ θρυλικὴ Διαμάντω Κουμπάκη στέλεχος
τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Πειραιᾶ

Τι σκοπό έχει η έκδοση αυτή

Συμπληρώνονται αυτές τις μέρες του Φλεβάρη του '83 40 χρόνια από την ίδρυση της Ενιαίας Πανελλαδικής Οργάνωσης Νέων (ΕΠΟΝ). Μέσα από τις γραμμές της ΕΠΟΝ εκατοντάδες χιλιάδες νέοι της ηρωικής εκείνης εποχής που ενώ «όλα τα σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά» οι καρδιές των «δεν βολεύονταν κάτω από τα ξένα βήματα δεν βολεύονταν με λιγότερο ουρανό»

Έτσι διάλεξαν το δρόμο της τιμής, που ήταν ο δρόμος της ενωμένης πάλης ενάντια στους καταχτητές, για εθνική ανεξαρτησία, για κοινωνική πρόοδο, για μιá κοινωνία στην οποία η νεολαία θα βρισκε τη θέση που της ανήκει.

Σ' αυτή την πάλη τεράστια ήταν η συμβολή της Νεολαίας του Πειραιά. Μέσα από την έκδοση αυτή θέλουμε να φέρουμε στο φώς της δημοσιότητας, να κάνουμε γνωστή στη νεολαία του Πειραιά ορισμένες πλευρές από τη δράση της ΕΠΟΝ του Πειραιά. Και τούτο γιατί πιστεύουμε ότι το μήνυμα της ενότητας και της οργανωμένης πάλης της νεολαίας της ηρωικής εκείνης εποχής είναι περισσότερο επίκαιρο από κάθε άλλη φορά. Σήμερα θέλει πολύ περπάτημα ακόμα ο δρόμος που περπάτησε η ΕΠΟΝ για το «γκρέμισμα όλων των πολιτικών και οικονομικών φραγμών, της προκατάληψης και όλα τα εμπόδια που έστησε ο καπιταλισμός για το πέρασμα από το βάρβαρο καταναγκασμό στη δημιουργική ελευθερία».

Στα χνάρια της ΕΠΟΝ και στον ίδιο δρόμο της ενότητας και του αγώνα καλείται η σημερινή νεολαία να βαδίσει, για την πραγματική αλλαγή, τη δημοκρατία του λαού και το σοσιαλισμό.

Το Συμβούλιο Πόλης της οργάνωσης Πειραιά
της Κομμουνιστικής Νεολαίας Ελλάδας
Φλεβάρης 83

Διακήρυξη του ΚΣ της ΚΝΕ για τα 40χρονα της ΕΠΟΝ

Νέοι και νέες,

Κλείνουν, στις 23 Φλεβάρη, 40 χρόνια από την ίδρυση της θρυλικής Ενιαίας Πανελλαδικής Οργάνωσης Νέων-ΕΠΟΝ, που, στη μεγάλη Εθνική Αντίσταση του λαού μας, πλάι στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ συσπείρωσε και οργάνωσε στις γραμμές της τη συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής νεολαίας, οδηγώντας τη στην πάλη.

Για τη λευτεριά και την ακεραιότητα της πατρίδας μας, για την πλήρη ανεξαρτησία της Ελλάδας. Ενάντια στο χιτλεροφασισμό, για την κατοχύρωση της ειρήνης. Για το ψωμί, για την υπεράσπιση των συμφερόντων και δικαιωμάτων της νέας γενιάς στη ζωή, στη μόρφωση και τον πολιτισμό. Για την αποκατάσταση της γυναίκας ισότητα στη θέση που της ανήκει. Για μια νέα Ελλάδα λεύτερη, λαοκρατούμενη.

Στο βωμό της λαϊκής θυσίας «για μιά Ελλάδα λεύτερη εσωτερικά και εξωτερικά», χύθηκε και το αίμα των χιλιάδων νέων αγωνιστών της ΕΠΟΝ, που έδωσαν την ίδια την ζωή τους, για να πάρουν ζωή αυτά τα ιδανικά. Που τήρησαν κατά γράμμα και μέχρι τέλος το άρθρο του «Δωδεκάλογου της νεολαίας» της ΕΠΟΝ «Φυλάγω, σαν το πολυτιμότερο πράγμα την τιμή και τη ζωή του λαού και της νεολαίας».

Σαράντα χρόνια τώρα: Τα μεγάλα ιδανικά της επονίτικης γενιάς μένουν ανεκπλήρωτα. Με τα δικαιώματα που δίνουν η θυσία των εκτελεσμένων νέων, η μάχη λεπτό με λεπτό, αυτών που φρικτά βασανίστηκαν, η μακριά αναμονή - πάλη των φυλακισμένων των εξόριστων και η προσφυγιά δεκάδων χιλιάδων αγωνιστών, οι αγώνες της γενιάς του 114, του Πολυτεχνείου, η πάλη στο πλευρό του λαού μας για την πραγματική αλλαγή - η νεολαία σήμερα απαιτεί τη δικαίωση των μεγάλων ιδανικών της ΕΠΟΝ:

- Ειρήνη και Εθνική Ανεξαρτησία! Έξω για πάντα από το ΝΑΤΟ. Έξω τώρα τα πυρηνικά. Έξω οι βάσεις του θανάτου. Απύραυλα Βαλκάνια, αποπυρηνικοποιημένη Μεσόγειος. Έξω από την ΕΟΚ των μονοπωλίων, της ανεργίας, της αρπαγής του μόχθου της αγροτιάς, της πολιτιστικής μιζέριας και εξάρτησης.
- Ψωμί και δουλιιά σε όλους τους νέους, για το λαό μας.
- Δημοκρατία στο εργοστάσιο, στο σχολειό στην κοινωνία.
- Δικαίωση στη μόρφωση, τη δημιουργία, στον αθλητισμό, για όλα τα παιδιά του λαού. Να πέσουν οι τοίχοι της μοναξιάς και της απομόνωσης, που μ' αυτούς το σάπιο καθεστώς κυκλώνει τους νέους. Για ν' αναπτύσσονται συντρόφικες, ζεστές κι ανθρώπινες σχέσεις ανάμεσά μας.

Νέοι και νέες,

εργάτες, μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές,

Νε μελετήσουμε και να συζητήσουμε πλατιά – μέσα στο εργοστάσιο, στο κάθε σχολειό και σχολή, στη γειτονιά, στην παρέα – τα μεγάλα διδάγματα από την πάλη της ΕΠΟΝ.

- Η δύναμη της νεολαίας βρίσκεται στην αγωνιστική της ενότητα στη βάση των μεγάλων προβλημάτων που μας ενώνουν στην κοινή κοίτη των αντιιμπεριαλιστικών, αντιμονοπωλιακών αγώνων του λαού μας. Στο σωματείο, στη μαθητική κοινότητα, στο σύλλογο, πλάι στο δημοκρατικό δήμο. Να πούμε αποφασιστικά όχι σ' αυτούς που προσπαθούν να μας χωρίσουν τεχνητά, που προτάσσουν ό,τι μας χωρίζει. Η ενότητα της νεολαίας, η δικιά μας ενότητα, μπορεί να είναι μια μεγάλη συμβολή στην πραγματοποίηση της λαϊκής ενότητας για την πραγματική αλλαγή.
- Όλη η δύναμη του νεολαιίστικου κινήματος βρίσκεται στην κατακτημένη αντιιμπεριαλιστική αντιμονοπωλιακή του κατεύθυνση, στην οργανική του σύνδεση με το λαϊκό κίνημα, στην ένταξη του στο πλευρό της εργατικής τάξης, στον αγώνα για την απελευθέρωση ολόκληρης της κοινωνίας μας. Η κυρίαρχη αιτία όλων των προβλημάτων σήμερα στην πατρίδα μας είναι το καθεστώς της εξάρτησης από τον ιμπεριαλισμό και της κυριαρχίας των μονοπωλίων – των αμερικάνικων βάσεων στο χώμα μας, του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ, της ανεργίας, της άνισης αμοιβής και

- της υπερεκμετάλλευσης των νέων, του πολιτιστικού μαρασμού και της αποξένωσης.
- Η νεολαία την περίοδο της ΕΠΟΝ δεν άκουσε τι φωνές που υποστήριζαν ότι «δε χρειάζεται αγώνας ενάντια στους κατακτητές» – γι αυτό και είχε μιιά τέτοια μαζική και μαχητική συμβολή στη συντριβή του χιτλεροφασισμού και μαχητική συμμετοχή στη μεγάλη επιτοκία της Εθνικής Αντίστασης, που αποτέλεσε μιιά μαχητική συμβολή στη συντριβή του χιτλεροφασισμού και για την απελευθέρωση της χώρας μας. Η νέα γενιά σήμερα απορρίπτει τις σειρήνες που προσπαθούν να την κρατήσουν μακριά από την οργανωμένη πάλη, τις αυταπάτες του ατομικού βολέματος και του ρουσφετιού, το αδιέξοδο του αποικισμού. Απορρίπτει και την άποψη ότι δεν χρειάζεται σήμερα πάλη γιατί όλα τα προβλήματα θα τα λύσει μόνη της η κυβέρνηση. Η νεολαία ενστερνίζεται και σήμερα τα διδάγματα της ΕΠΟΝ, ότι ένας είναι ο δρόμος, «ο καθημερινός και αδιάκοπος αγώνας της νέας γενιάς».
 - Το μόνο περιεχόμενο που μπορεί να «γεμίσει» πραγματικά τη ζωή μας και να της δώσει νόημα, η μόνη πραγματική και διαρκής ελευθερία, βρίσκεται στην αγωνιστική στάση απέναντι στα προβλήματα και σ' αυτούς που τα γεννούν, την ολιγαρχία του πλούτου και τον ιμπεριαλισμό. Τότε, η ΕΠΟΝ, καλούσε τη νεολαία να παλέψει «για να γκρεμίσουμε όλους τους πολιτικούς και οικονομικούς φραγμούς, τις προκαταλήψεις και όλα τα εμπόδια που έστησε ο καπιταλισμός και ο φασισμός, για να περάσουμε από το βάρβαρο καταναγκασμό στη δημιουργική ελευθερία». Σήμερα η ΚΝΕ καλεί όλους τους νέους και τις νέες σε μιιά αγωνιστική στάση απέναντι στη ζωή και στα προβλήματά της, στην πολιτική πάλη, αλλά και στις καθημερινές σχέσεις «στη χαρά της δημιουργικής ελευθερίας και της δημιουργικής δράσης».
 - Η ανάπτυξη του πιο πλατιού, προοδευτικού πολιτιστικού κινήματος στην υπηρεσία του λαού και της νεολαίας, το ολόπλευρο φούντωμα της ερασιτεχνικής δημιουργικής δουλιάς τότε και σήμερα, είναι όπλο «για την κατάκτηση της εσωτερικής μας ευτυχίας», αλλά και για τη διαμόρφωση πλατιά της αγωνιστικής συνείδησης μέσα στη νεολαία στην πάλη για την πραγματική αλλαγή, που θ' ανοίξει το δρόμο για τη δημοκρατία του λαού και το σοσιαλισμό.

Νέοι και νέες,

Εμπρός να τιμήσουμε τα 40χρονα της ΕΠΟΝ σε κάθε πόλη, χωριό και γειτονιά, σε κάθε εργοστάσιο, σχολή και τάξη.

Να δυναμώσουμε την αντιιμπεριαλιστική ενότητα και πάλη βαδίζοντας στα χνάρια της γενιάς της ΕΠΟΝ, με την εργατική τάξη, για ειρήνη, ανεξαρτησία, δημοκρατία, για μιά νέα Ελλάδα της πραγματικής αλλαγής ανοιχτή στην πρόοδο. Για την Ελλάδα της δημοκρατίας του λαού και του σοσιαλισμού.

Ενταχθείτε μαχητικά στις γραμμές της ΚΝΕ. Όπως η ΕΠΟΝ ήταν η ψυχή της νεολαιίστικης αγωνιστικής συμβολής στη μεγάλη Εθνική Αντίσταση, έτσι και η ΚΝΕ σήμερα, πλάι στο ΚΚΕ, είναι η τιμή και η συνείδηση της μαχόμενης ελληνικής νεολαίας.

Η γενιά μας μπορεί να γίνει η γενιά της νίκης και της Επανάστασης! Να ζήσουμε το σοσιαλισμό.

Αθήνα, 8.1.1983

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μ' αὐτή τήν ἔκδοση το Συμβούλιο Περιοχῆς Πειραιᾶ τῆς ΕΠΟΝ ἐγκαινιάζει τήν ἀπαρχή μιᾶς πλατειᾶς διαφώτισης τῆς Πειραιώτικης Νεολαίας, πού σκοπό της θάχει νά δείξει στά νιάτα τούς τρομερούς ἀγῶνες πού κάνανε πολεμώντας τό Φασισμό καί τήν Ἐθνοπροδοσίαν γιά νά κατακτήσουν τή λευτεριά τους, νά δείξουν τήν προσήλωσιν τῆς νεολαίας στήν ὑπόθεσιν τῆς Α. Δημοκρατίας, νά χαράξουν τό δρόμο πού πρέπει νά ἀκολουθήσει γιά τήν κατάκτησίν της καί νά στιγματίσει καί ξεσκεπάσει τούς ἐχθρούς τῆς νεολαίας, πού μπαίνουν φραγμός στήν εὐτυχία της, στό μέλλον της.

Ἡ ΕΠΟΝ, πού στά χρόνια τῆς σκλαβιάς μέ τό θρυλικό Χωνί, τό σύνθημα στόν τοῖχο καί μέ τό αἷμα τῶν καλύτερων παιδιῶν της, σημάδεψε τό δρόμο τῆς Ἐθνικοαπελευθερωτικῆς νίκης γιά τά νιάτα, εἶναι σήμερα ὑποχρεωμένη νά πολλαπλασιάσει τή διαφώτισίν της γιά νά περιφρουρήσει τήν ἐθνική συνείδησιν καί τά Δημοκρατικά ἰδανικά τῆς νεολαίας.

Ὅσο τό Μεταδεκεμβριανό κράτος τοῦ χάους καί τῆς ἀναρχίας προσπαθεῖ νά θολώσει τά νερά τῆς νεολαίας, τόσο μεγαλώνει τό καθῆκον τοῦ κάθε ἐπονίτη κι ἐπονίτισσας νά διαφυλάξει καί νά δυναμώσει τήν ἰδεολογική ἀγνότητα τῆς νεολαίας.

Κρατᾶμε στά χέρια μας τίς ἡρωϊκότερες καί ἐθνικότερες νεολαιίστικες παραδόσεις πούχει νά ἐπιδείξει ἡ μακραίωνη ἐθνική μας ἱστορία, εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἄξιοι δημιουργοί τοῦ μεγαλύτερου νεοελληνικοῦ Ἔπους, πρέπει νά γίνουμε πιό ἄξιοι συνεχιστές του καί νά τοῦ προετοιμάσουμε ἀκόμη ἀξιότερους κληρονόμους του.

Δέν πρέπει ν' ἀφήσουμε τούς Μοναρχοφασίστες νά νοθεύσουν τό διαμάντι πού λέγεται «Ἀγῶνας Ἐθνικῆς Ἀντίστασης» καί νά λανσάρουμε στήν ἱστορία τίς προδοσίες τους γιά ἐθνικές πράξεις, ὅπως κάνανε στόν ἀγῶνα τοῦ 1821-27.

Εἶναι σά νά ξεχνᾶμε τούς ἐθνικούς μας Ἥρωες, τή Διαμάντω μας, τό Μακρίδη μας, τό Στεφανιώτην, τήν Ἀθηνᾶ καί τόσους ἄλλους.

Σ' ὅλη τήν Εὐρώπη μιά καινούργια ζωὴ ξεπηδάει πάνω ἀπό τήν τέφρα τῶν Μαϊντάνεκ καί τῶν Νταχάου, πάνω ἀπό τά λείψανα τοῦ Χιτλεροφασισμοῦ, μιά ζωὴ πού τήν καθοδηγοῦν οἱ σημαῖες τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας.

Ὁ κάθε εὐρωπαῖος πού, ὡς χτές γιά γούστο, τά χτήνη τοῦ Χιμλερ τόν ἔρριχναν στούς ἠλεκτρικούς φούρνους καί τοῦκαναν τά κόκκαλα λίπασμα καί κουμπιά ἢ τόν δηλητηρίαζαν οἱ Χιτλεροφασίστες γιατροί, γιά νά κάνουν ψευτοφάρμακα, γίνεται σήμερα τό ἱερώτερο πράγμα, ἢ μεγαλύτερη ἀξία.

Τά νιάτα τῶν ἀναγεννώμενων χωρῶν γίνονται βασικοί συντελεστές τῆς κοινωνικῆς ἐξέλιξης τῶν ἐθνῶν τους. Ἀποχτᾶν δικαίωμα ψήφου, λεύτερη μόρφωση, ἀνοίγουν τίς λέσχες τους, μιᾶνε καί τραγουδᾶν λεύτερα.

Τήν ἴδια ὥρα στή Χώρα μας οἱ δοσίλογοι, μοναρχοφασίστες σκοτώνουν, τρομοκρατοῦν καί ἐτοιμάζουν νέο πόλεμο γιά νά σφάζουν τούς δημοκρατικούς πάνω στήν ἀναμπουπούλα καί νά μᾶς φέρουν γι' ἀρχιστράτηγο τόν λαομίσητο Γκλύξμπουργκ. "Ὅλα αὐτά δέν εἶναι παρά συνέχεια τοῦ Δεκεμβριανοῦ πραξικοπήματος, ὅτι δέν πέτυχαν τότε, προσπαθοῦν νά τό πετύχουν σήμερα, μά δέ θά τό πετύχουν ποτέ.

Μέ τόν ἀγῶνα μας θά μπάσουμε καί τή χώρα μας, στό χεῖμμαρο τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀναδημιουργίας, καί θά στεριώσουμε τή Λ. Δημοκρατία, ἱκανή, μόνο αὐτή, ν' ἀνταμείψει τά νιάτα γιά τό αἷμα ποῦ χύσαν καί νά τούς χαρίσει μιά ζωή χαρούμενη, πολιτισμένη κι εὐτυχισμένη, ἀξία τῶν ἀνθρώπων πού ζητωκραύγαζαν τήν Ἑλλάδα, μπρός στήν κρεμάλα καί στό ἐχτελεστικό ἀπόσπασμα.

* * *

Οἱ ἐκδόσεις αὐτές πρέπει νά διαβαστοῦν ὄχι μόνο ἀπό ὅλη τή νεολαία, μά καί ἀπό τούς μεγάλους, ἀκόμη καί ἀπό νέους - νέες τῶν ἄλλων ὀργανώσεων.

Εἴμαστε ὀργάνωση δημοκρατική καί κάθε τίμιος νεολαῖος μπορεῖ νά ἐλέγξει τήν ἰδεολογική καί πολιτική μας γραμμή. Φιλοδοξοῦμε τήν γραμμή αὐτή νά τήν κάνουμε χτήμα τοῦ καθενός, ἔστω κι ἂν ἀνήκει σέ ἀντίθετη ὀργάνωση.

Πιστεύουμε ἀκλόνητα πῶς κανεῖς δέν ἀγαπᾶ, δέν ἐνδιαφέρεται, δέν ἀγωνίζεται καί δέν ἔχυσε τό αἷμα πού χύσαμε ἐμεῖς γιά τό καλό τῆς Πειραιώτικης νεολαίας, γιά τή νίκη τῆς Δημοκρατίας, κι ὅποιος νομίζει πῶς στραβοπατᾶμε, μπορεῖ νά μᾶς διορθώσει, ἄς ἐκθέσει τό δικό του πρόγραμμα, τή δική του ἀντίληψη νά τά κρίνει ἢ ἴδια ἢ νεολαία κι ὄχι νά χαλκεύουν «ἐντάλματα συλλήψεων» καί νά βασανίζουν καί νά σκοτώνουν στά κρυφά, οὔτε νά ἐκτοξεύουν χυδαῖες καί ποταπές συκοφαντίες.

17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1944 ΜΙΑ ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

"Όλα τὰ ἐξοντωτικά μέτρα τῶν καταχτητῶν κι ἐθνοπροδοτῶν γιά νά ἐξανδραποδίσουνε τό λαό μας καί νά τόν στείλουν χειροπόδαρα δεμένο στά χιτλερικά κάτεργα καί στά πολεμικά μέτωπα, ματαιώνονται μπροστά στήν ἀποφασιστική, υπεράνθρωπη ἀντίστασή μας.

Μά ὁ καταχτητής βλέπει τὰ μαύρα σύννεφα τῆς καταστροφῆς του νά γεμίζουν τόν ὀρίζοντα, σέ λίγο σκέφτεται πῶς θά δεχτεῖ καί τὰ τρομερά χτυπήματα τῶν συμμάχων μέσα στήν Ἑλλάδα καί τότε πῶς θά σταθεῖ, ἂν, προηγούμενα δέν ἐξοντώσει τήν Ἐθνική Ἀντίσταση τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Πειραιᾶ, ἂν δέν ξεριζώσει τίς ἐστίες τῆς Ἐθνικῆς φλόγας, τίς λεβέντισσες γειτονίες μας, καί πρώτη ἀπ' ὅλες τή θρυλική Κοκκινιά. Κάθε μέρα μάχες δίνει ἡ Κοκκινιά, καί κάθε μέρα ξεκουρελιάζει τὰ προδοτικά Φ ο υ σ ἄ τ α τῶν ταγματαλητῶν. Περήφανος ὁ λαός της τριγυρνάει στούς δρόμους, δέν τόν πνίγει ἡ μούχλα τῆς σκλαβιάς καί λεύτερο ἀναπνέει ἀγέρα. Ξέρει πῶς ἡ λευτεριά πλησιάζει τό ἀπαρτο καστρο, ἡ Κοκκινιά, ἀμόλυπτη κι ἀσπίλωτη θά δεῖ τή λευτεριά της.

Μά οἱ ὀχτές τοῦ ξένου καί ντόπιου φασισμού τριπλοκουλουριάζονται κι ἐτοιμάζονται νά μπήξουν τό φονικό μαχαίρι στήν Ἡρωϊκή γειτονιά.

Θά σκοτώσουν, θά κάψουν, θά ξοντώσουν, θά βασανίσουν, σκέφτεται τό στεῖρο μυαλό τοῦ φασιστικοῦ χτήνου. Ἐκεῖ βρίσκει τή δύναμη, ἐκεῖ βρίσκει τή νίκη.*

Καί ζώνει μέ τίς ὀρδές του ὄλη τήν

Κοκκινιά. Ἐφτιαξε ἕνα ἀνθρώπινο συρματοπλέγμα, ἔβαλε σέ κάθε γωνιά κι ἀπό ἕνα μυδράλλιο καί δέν ἄφηγε ζωντανό κι ἄψυχο νά βγεῖ κείνη τή μέρα ἔξω ἀπό τήν Κοκκινιά. Ἦταν 17 Αὐγούστου 1944.

Καί μπαίνουν μέσα πάνοπλες οἱ συμμορίες τοῦ θανάτου καί τῆς προδοσίας κι ἀρχίζουνε τό φονικό. Μπαίνουν στά σπίτια καί σκοτώνουν ὅποιον θέλουν κι ὅποια γυναίκα ἔφερνε ἀντίσταση γιά νά υπερασπίσει τήν τιμή της. Ἔνας

* Ἡ θρυλική Διαμάντω Κουμπάκη στέλεχος τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Πειραιᾶ

μεθυσμένος ταγματαλήτης σκοτώνει μέ-
 άραβίδα ένα δίχρονο παιδάκι. Κλέβουν,
 ρημάζουν, πυρπολούν, μαζεύουν άντρες -
 γυναίκες στίς πλατείες κι αρχίζει τό
 ξεκαθάρισμα. 'Ο «'Ανθρωπος μέ τή
 μάσκα» άρπάζει έναν - έναν και τόν
 παραδίνει στους μακελάρηδες. Σάν νά
 βλέπεις γιορτές του Κολοσσαίου της
 αρχαίας Ρώμης.

Ξεχειλίζει ή δύναμη κι ή πίστη των
 σκλάβων, χαμογελούν τά χείλια τους
 καθώς μπαίνουν στή μάντρα της 'Οσίας
 Ξένης κι όταν τό πολυβόλο αρχίζει,
 άκούγεται μυριόστομο τό λεβέντικο
 τραγούδι τους. Πρώτη στους πρώτους ή
 Διαμάντω.

Μαζεύονται οί φονιάδες. Σά φύλλα
 τρέμουν μπροστά στήν παλληκαριά των
 άθών θυμάτων τους και βιάζονται,
 θέλουν νά φύγουν, δέν τους σηκώνει άλλο
 ή Κοκκινιά. Φοβούνται και βάζουν στή
 γραμμή τό λαό και τόν τραβοούν στό
 Χαϊδάρι. 4.000 άνθρωποι. Καίει ή ασφαλ-
 τος και τ' άνθρωπινο κοπάδι προχωρεί.
 Κρατά ψηλά τό κεφάλι και σφίγγει τίς
 γροθιές και τριγύρω χοροπηδοούν, σάν
 καννίβαλοι ούνοι και προδότες.

Δέν πρόφθασαν νά φύγουν οί φονικές
 όρδες και μία λάμψη άστραψε στήν
 Κοκκινιά, πού φώτισε όλη τή γή, μία

λάμψη πού ξεπήδησε από τή «Μάντρα -
 Θουσιαστήριο», από τά στήθια της Δια-
 μάντως και των εκατοντάδων 'Ηρώων
 πούπεσαν κείνη τή μέρα, άπ' τά στήθια
 του 'Ηρωα Λαού της Κοκκινιάς μέ τή
 λιονταρίσια ψυχή.

Αυτή ή φλόγα έκαψε τους φονιάδες,
 έβαλε μπουρλότο στό θεριό του Φασι-
 σμού κι όλοι οί Ραδιοσταθμοί της γής
 μίλησαν γι' αυτήν.

Τήν πιο μεγάλη νίκη κέρδισε τό 'Εθ-
 νος μας στίς 17 Αυγούστου.

Μιά νίκη πού άνοιξε, στήν ανθρωπό-
 τητα όλακερη, δυό δρόμους.

'Ο ένας ποτισμένος μέ τό αίμα των
 'Ηρώων της μάντρας, ό άλλος θρεμμένος
 μέ τήν προδοσία και τό έγκλημα. 'Ο
 πρώτος δρόμος νίκης και θριάμβου, ό
 δεύτερος μαυρίλας και θανάτου. 'Ο
 πρώτος οδηγάει στή λευτεριά, στήν πρό-
 οδο κι έχει για σύμβολα τήν Διαμάντω,
 τόν 'Ασμάνη, τήν 'Αθηνά, τήν Κούλα, ό
 δεύτερος στό Μεσαίωνα και στό σκοτάδι.
 'Ο πρώτος δρόμος λεωφόρος και μέσα
 της μία λαοθάλασσα όρμάει νά κατακτή-
 σει τά ιδανικά της, ό δεύτερος είναι
 μνηματόδρομος χωρίς ιδανικά.

'Ο Πρώτος δρόμος του λαού και της
 Νεολαίας.

'Ο Δεύτερος του Φασισμού.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΗΣ 24^{ης} ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1944

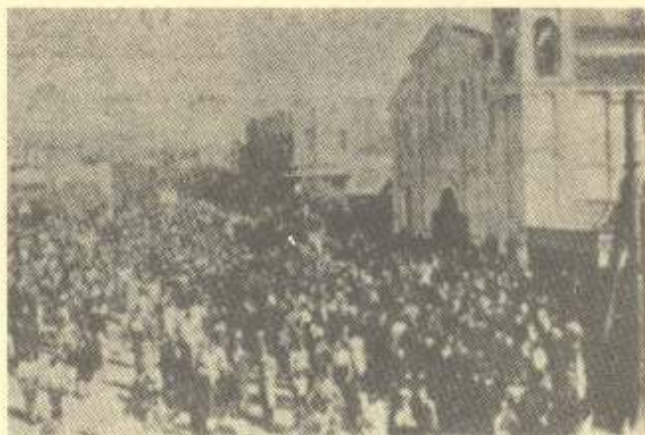
Ἄνταριάζονται οἱ γειτονιές καί τὰ ἐργοστάσια κείνα τ' ἀπογέματα τοῦ Σεπτεμβρίου. Τά «Χωνιά» βουίζουν. Ἐνα μεγάλο φόρο εὐγνωμοσύνης χρωστᾶμε στοὺς Ἡρώες τῆς Μάντρας καί θά τόν ἀνταποδώσουμε μέ τό μνημόσυνο.

Σαββατόβραδο 23 τοῦ Σεπτεμβρίου. Ὅλος ὁ Πειραιᾶς προετοιμάζεται. Ἐπονίτες τῆς Κοκκινιάς στολίζουν τή μαρτυρική μάντρα, φτιάχνουν τό κενοτάφιο. Ἐπονίτικες ἐπιτροπές σ' ὅλες τίς συνοικίες ἐτοιμάζουν στεφάνια, γιά νά στεφανώσουν τοὺς Ἡρώες τῆς Κοκκινιάς.

Γεμίζουν οἱ τοῖχοι προκηρύξεις καί συνθήματα, οἱ δρόμοι ἀσπρίζουν ἀπό τὰ Τρύκ καί τὰ «Χωνιά» φωνάζουν ὡς τὰ μεσάνυχτα.

24 Σεπτεμβρίου 1944. Ἡ Κοκκινιά σοῦ φαίνεται σήμερα πιά ὁμορφη, πιά λαμπρή. Τό μνημόσυνο ἀθέλητα σοῦ φέρνει στό νοῦ τήν ματωμένη πορεία αὐτῆς τῆς μεγάλης γειτονιάς, πού 3 1/2 χρόνια πότισε τὰ χώματά της μέ τό καλύτερο αἷμα της, πού θυσίασε χιλιάδες παιδιά της στά φασιστικά κάτεργα, στά Χαϊδάρια, στά Νταχάου καί στά Μαϊντανέκ, πολεμώντας γιά τή Λευτεριά καί τή Δημοκρατία.

Οἱ δρόμοι μαυρίζουν ἀτελείωτες σειρές ἀπό μαυροφορεμένες μανάδες, Τραβᾶν ὀλοῖσα στήν Ὀσία Ξένη κι ὅσο προχωράει ἡ ὥρα γεμίζει ἡ πλατεία, γεμίζουν οἱ δρόμοι. Ἐκατοντάδες στεφάνια ἔρχονται. Δεκάδες ἀντιπροσωπεῖες ἀπ' τίς γειτονιές τοῦ Πειραιᾶ κι ἀπ' τήν Ἀθήνα κατεβαίνουν ἐπιτροπές. Τα ταξί πού τοὺς μεταφέρουν εἶναι γεμάτα

Στό Μνημόσυνο τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1944 πῆραν μέρος χιλιάδες κόσμος

Ἐνα Ἐπονίτικο πλακάτ δείχνει τόν ἥρωισμό τῆς Διαμάντως

στέφανα. Ρίγη συγκίνησης άπέραντης σέ κυριεύουνε. Άτρόμητες γειτονιές τής Άθήνας, ή Καισαριανή, ό Βύρωνας, τό Παγκράτι, τού Ζωγράφου, τό Περιστερι μέ τά πιό διαλεχτά τους παιδιά έρχονται νά δώσουν όρκο πώς θά έκδικηθούν τό αίμα τών έκατοντάδων νεκρών τής 17 Αύγούστου 1944.

Σέ λίγο άρχίζει ή παρέλαση τού Ε.Λ.Α.Σ. και τών ΕΠΟΝίτικων τμημάτων. ΕΠΟΝίτες, ΕΠΟΝίτισες κι Άετόπουλα παρελαύνουν στην όδό Κοτζιά. Είναι τά ήρωικά βλαστάρια τής Λεβεντογέννας Κοκκινιάς. Ή πλατεία είναι κοσμημένη μέ καλλιτεχνικά πλακάτ από τό δράμα τής 17.8.1944.

Σάν τελείωσε ή έπιμνημόσυνη δέηση ή λαοθάλασσα ξεχύνεται μέ τά λάβαρα στην πλατεία. Σφίγγονται οί γροθιές και τό «πένθιμο έμβατήριο» συγκλονίζει τίς λεύτερες ψυχές. "Όταν ένας όμιλητής κλείνοντας τό λόγο του ειπε «πρέπει νά δικαιώσουμε τό αίμα πουχυσαν τ' αδέρφια μας στις 17 Αυγούστου» τότε σάν από ένα στόμα δίνει, λαός και νεολαία, τήν άπάντηση «θέλουμε όπλα - όπλα» και τά χέρια σηκώνονται κι οί γροθιές ξανασφίγγονται. Παιδάκια τών 8 και 10 χρονών ένώνουν λύπες και χαρές με γέρους και γριές.

"Όταν ή λαοπλημύρα έτοιμάζεται νά προχωρήσει και τά «Χωνιά» κατευθύνουν τίς μάζες, τότε οί Ούνοι ταμπουρωμένοι στό λόφο τής Δεξαμενής έστρεψαν τά πολυβόλα τους στό λαό, πού μνημόνευε τούς νεκρούς του, πού ξεπλήρωνε μία θρησκευτική και έθνική υποχρέωση άπέναντί τους και τόν ξανασκότωσαν, τόν βούτηξαν πάλι στό αίμα. Ή οίςκιος τής Έκκλησίας σκέπαζε τά πλήθη, μά οί Φασίστες δέν σεβάστηκαν τίποτε, διψούσαν για αίμα και τίς χαροκαμένες μάνες ήθελαν νά τίς σωριάσουν νεκρές στην πλατεία και χτύπησαν άλύπητα. Κροτάλιζαν τά πολυβόλα, τό

πυρωμένο σίδηρο ξανατρύπησε τό κρέας τού λαού, ξανάχυσε τ' άλυκο αίμα του. Για μία στιγμή τό πλήθος τά χάνει. Δέ βλέπει Γερμανούς πουθενά, αυτοκίνητα γερμανικά δέ βλέπει. Τότε ένας φώναξε «αδέρφια μας χτυπών άπ' τά πυροβολεία τής Δεξαμενής». "Υψωσαν τα πλήθη τό κεφάλι, βλέπουν, και μία φωνή μυριόστομη σχίζει τόνάγέρα, λές και βγαίνει όχι από ανθρώπινα στήθια, μά από κρατήρα Ήφαιστείου:

«Κατάρα κι άνάθεμα στους δολοφόνους», «Θάνατος στους Φασίστες».

Κι οί Ούνοι θερίζουν, δέν ήταν άνθρωποι, αυτοί ήταν ύπάνθρωποι. Πέφτουν τά πτώματα στό χώμα, βογγάνε οί τραυματισμένοι, κοκκινίζουν τά στέφανα από τό αίμα τού λαού και τής νεολαίας, πέφτει κι ή ΕΠΟΝίτισα Γιαννούλα Γεροντογιάννη τήν ώρα πού πήγε νά σηκώσει έναν τραυματία. Πάνω στην πλατεία πλανιέται τώρα ό θάνατος. Σέ λίγο άψηφώντας τά θανατερά βόλια ό λαός και νεολαία θά πάρουν τούς νεκρούς και τούς τραυματίες και θά κάνουν τόν αίματηρό άπολογισμό τής ήμέρας.

ΦΟΥΡΝΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΠΝΙΣΕΙ ΡΟΔΑ ΝΑ ΜΗΝ ΓΥΡΙΣΕΙ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 16-9-1944

Ούνοι κι έθνοπροδότες οργανώνουν την τελευταία τους επίθεση στην Αθήνα και τον Πειραιά. Η πείνα έσφιγγε και τά μπουντρούμια γέμιζαν πατριώτες, μά ή φιδοφωλιά όλο και στένευε. Οί πίο πολλές γειτονίες ήταν λεύτερες και μόνο στά κέντρα τών δυό πόλεων είχαν μαζευτεί οί Ούνοι κι οί προδότες.

Χρόνια 3 1/2 τώρα, δέν κατάφεραν νά λυγίσουν την Έθνική μας Αντίσταση και τώρα πού γλυκοχάραζε ή λευτεριά μας κι ό ΕΛΑΣ έσφιγγε την τανάλια του στην Αττική, προσπαθούσαν νά μās φοβίσουν μέ τά σπασμοδικά τους μέτρα. Ξεχείλισε τό μίσος μας, ή αγανάχτησή μας, ή δύναμή μας θέριεψε άπ' τά μηνύματα του λεύτερου Παρισιού. Κι όταν δόθηκε τό σύνθημα τρόμαξαν οί έχθροί μας.

«Όλοι στην έθνική άπεργία τής 16 του Σεπτέμβρη». «Όλοι, ούτε και τό βχρονο παιδάκι δέν άρνήθηκε. «Φούρνος νά μην καπνίσει — Ρόδα νά μή γυρίσει». Κι ό λαός, ό έξυπνος λαός μας, πρόστεσε στό σύνθημα τής καθοδήγησής του και «Λουκέτο στά μαγαζιά». Κείνη τή μέρα φούρνος δέν κάπνισε, ρόδα δέν γύρισε, μαγαζί δέν άνοιξε. Ό δουλευτάρικος Πειραιάς μας, δέν θά γνώρισε μιά τέτοια μέρα σάν αυτήν στην ιστορία του.

«Σ' ένδειξη διαμαρτυρίας — όλοι στά σπίτια μας». Έδω ήταν τό κορύφωμα. Έδω φτάσαμε τό θρύλο. Όλοι οί κεντρικοί δρόμοι ήταν νεκροί. Ένας

Δεκάδες πλακάτ καθοδηγούν τό λαό μέ τά συνθήματά τους

ΕΛΑΣίτης ἔλεγε γιά κείνη τή μέρα: «Ἦμουνα φρουρός στούς δρόμους τῆς Κοκκινιάς. Κοίταζα τήν ὁδό Μορκεντάου. Ἐπ' τήν ἀρχή ὡς τό τέλος, οὔτε γάτο δέν ἔβλεπες. Κοιτάζω τήν Κυδωνιῶν, τό ἴδιο. Πέρναγαν γερμανικά αὐτοκίνητα γεμάτα στρατιῶτες κι αὐτοί ἀποροῦσαν. Δέ συναντοῦσαν ψυχή, μόνο σάν διάβαζαν τά γερμανικά συνθήματα στούς τοίχους καταλάβαιναν γιά τί πρόκειται καί τότε ἕνα ἀλλόκοτο αἶσθημα φόβου λές καί τούς ἔπιανε. Ὅταν στήν ὁδό 8 κάποιοι διάβασαν στούς στοίχους ἕνα σύνθημα, σκύβουν ἀμέσως στό σωφὲρ καί τοῦ λένε ν' ἀναπτύξει μεγαλύτερη ταχύτητα, νά φύγουν ἀμέσως.

Ἡ Ἐθνική ἀπεργία ἦταν κάτι τό πρωτόφαντο. Τράνταξε συθέμελα Οὔνους καί προδότες, ἀναποδογύρισε τά σχέδιά τους, ἔδειξε τήν ἀστείρευτη δύναμη τῶν

Ἐθναπελευθερωτικῶν Ὀργανώσεων. Σέ μιά ὀρισμένη ὥρα μετὰ τό μεσημέρι εἶχε δοθεῖ ἐντολή νά βγοῦν παντοῦ σ' ὄλο τόν Πειραιᾶ τά «Χωνιά» καί νά ρίξουν τά συνθήματα. Καί τότε ἔγινε κάτι τό φοβερά ὑπέροχο. Μέσα στή γενική σιωπή καί ἡσυχία ἀντήχησε βροντερά τό «Χωνί» στήν κάθε γειτονιά. Κι ἀντήχησαν ἑκατοντάδες «Χωνιά» κείνη τήν Ὥρα: «Ζήτω ἡ Ἐθνική Ἀπεργία — λευτεριά στά φυλακισμένα ἀδέρφια μας — διανομή τῶν τροφίμων ποῦχει ὁ Ἐρ. Σταυρός στίς ἀποθήκες καί σαπίζουν». Κείνη τή μέρα γέμισαν οἱ δρόμοι προκηρύξεις, καλλιτεχνικάπλακάτ, γέμισαν συνθήματα οἱ τοῖχοι. Τό βράδυ μόλις ἐπιτράπηκε ἡ κυκλοφορία, ὄρμουν ὁμάδες ΕΠΟΝίτικες στούς δρόμους σκορπίζοντας παντοῦ τό γέλιο, τό τραγούδι, τή χαρά. Ἡ Ἐθνική Ἀπεργία εἶχε νικήσει.

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙΤΕ

Ἡ Λευτεριά πλησιάζει. Οἱ χιτλεροφασίστες δολοφόνοι θά πληρώσουν καί τό τελευταῖο ἔγκλημά τους. Τώρα πιά δέν κάνουν παράτες στούς δρόμους, οὔτε ουρλιάζουν τούς χιτλερικούς ὕμνους. Ἡ «άνώτερη φυλή» τοῦ Χίτλερ τώρα κρεμάει τά μούτρα στό στήθος. Κάθε μέρα πού περνάει φέρνει στό λαό μας τίς φτιχτές πίκρες τῆς σκλαβιάς, τήν πείνα, τό πρίξιμο, τούς ἐξανδραποδισμούς, τίς ἐχτελέσεις, τά βασανιστήρια, τά Χαϊδάρια, τά Γερμανικά στρατόπεδα, τό διαμελισμό τῆς Πατρίδας μας καί τό ξεπούλημά της.

Καί τότε ἄθελα ἔρχεται στό στόμα τοῦ καθενός τό σύνθημα «Θάνατος στό Φασισμό - Λευτεριά στό Λαό».

Ὅποιος θελήσει νά ἀντισταθεῖ στή λύτρωσή μας, πρέπει νά ἐξοντωθεῖ. Ὅποιος μᾶς δολοφόνησε θα δικαστεῖ σάν ἐγκληματίας πολέμου, κι ὅποιος θελήσει νά παραδοθεῖ στό λαό, νά παραδώσει τόν ὄπλισμό τους καί δέν ἐγκληματίσει σέ βάρος μας, αὐτός «δέν θά πάθει τίποτε» ἔτσι εἰδοποίησε τούς Γερμανούς ἡ διαταγή τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Στούς μεγαλύτερους ἐχθρους τῆς ἀνθρωπότητας ὁ λαός μας πού τούς πολέμησε ἀντρίκια καί θαρραλέα, δείχνει τό βαθύ πολιτισμό του. Κάθε του πράξη τή ρυθμίζει μέ γνώμονα τήν ἐξόντωση τοῦ Φασισμοῦ, γιατί ἀπό κεῖ πήγασε ὄλο τό αἶσχος τῆς Γερμανικῆς θηριωδίας κι ὅσοι ἀσπάστηκαν αὐτοί θά τιμωρηθοῦν ἀλύπητα.

Μιά βαθιά πίκρα αἰσθάνονταν ὁ λαός μας ὅταν σκέφτονταν πώς ὁ γερμανικός λαός, στά νύχια τοῦ Χιτλεροφασισμοῦ, ἔγινε μιά ἀπέραντη συμμορία δολοφό-

νων, πού ἔπνιγε τά μωρά στίς κούνιες, γέρους, γυναῖκες, πυρπολοῦσε ὀλάκερα χωριά, πολιτεῖες, ἔκανε τά κόκκαλά μας λίπασμα, καί γέμισε τήν Εὐρώπη «Κρεβατόριον».

Στίς 17 - Ἰούνη - 1943 οἱ Γερμανοὶ τουφέκιζαν 10 Ἕλληνες. Ἐνας ἀπ' αὐτούς ὁ Μικιρτίς Σεφεριάν νά τί τούς εἶπε λίγο πρὶν τόν ἐχτελέσουν: «Ὅταν ἐσεῖς πρὶν 2 1/2 χιλ. χρόνια, τρώγατε ἀνθρώπους, ἐμεῖς χαρίζαμε στήν ἀνθρωπότητα ἕναν Παρθενῶνα. Σήμερα ἐσεῖς ὕστερα ἀπό 2 1/2 χιλ. χρόνια πάλι ἀνθρώπους τρῶτε».

Τώρα οἱ Γερμανοὶ βλέπουν μέ δέος, τά φτωχόσπιτά μας, τά μικρομάγαζά μας. Ἀπό κεῖ ξεπετάχτηκε ἡ φλόγα τῆς ἀντίστασης, ἀπό κεῖ ξεκίνησαν οἱ πρῶτοι ἀντάρτες. Ἐκεῖ φάνηκαν τά πρῶτα συνθήματα στούς τοίχους, ἐκεῖ ἔγιναν οἱ πρῶτες συνεδριάσεις. Ὅλες οἱ μηχανές τοῦ θανάτου ἦταν στή διάθεσή τους. Μᾶς σκότωσαν, μᾶς λήστεψαν, μᾶς βασάνισαν κι ἀντί νά λυγίσουμε ἐμεῖς, λύγισαν καί γονάτισαν αὐτοί.

Κάθε βράδυ τό Χωνί μιλώντας στά γερμανικά τούς καλοῦσε «νά παραδοθοῦν μέ τόν ὄπλισμό τους». Ἐνῶ τά πλακάτ στούς δρόμους ἔδειχναν τή στρατιωτική κατάρρευση τοῦ φασιστικοῦ Ράιχ.

Τό τραγούδι καί τό γέλιο δυνάμωναν τό βαρύμοχθο ἀγώνα Λαοῦ καί Νεολαίας

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΙΓΜΗ ΘΤΑΝΕΙ

Ἄρχές Ὀχτώβρη. Οἱ συνοικίες συγ-κλονίζονται ἀπό τόν πόθο τῆς μάχης, τῆς ἱερῆς μάχης γιά τή λευτεριά. Ἡ καρδιά τους χτυπάει δυνατά κι αὐτή ἡ καρδιά εἶναι ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ὁ Αἰμοδότης τῆς Νίκης καί τῆς ζωῆς.

Στούς δρόμους μας, στά σπίτια μας, στά Ἐργοστάσιά μας, οἱ Ἐθναπελευθερωτικές ὀργανώσεις ἐτοιμάζουν τήν ἐπίθεση πού θά σαρώσει τή σκλαβιά.

Ἄλλα θά γίνουν ταμπούρια τῆς μάχης. Ἄντρες καί Γυναῖκες, Νέοι καί Νέες, Ἀετόπουλα καί Γέροι, θά πάρουν τή θέση τους, πίσω ἀπ' αὐτούς. Ὁ Κόκκινος «Στρατός» ἔχει φτάσει στά σύνορά μας. Οἱ Ἄγγλοι ἀποβιβάστηκαν στήν Πελοπόννησο καί ὁ λαογέννητος Ε.Λ.Α.Σ. σάν ἀκράτητος χεῖμαρρος λευτερώνει τή μιά πόλη ὕστερα ἀπό τήν ἄλλη.

Τήν Πέμπτη στίς 12 τοῦ Ὀχτώβρη οἱ Οὔνοι ἀναγγέλουν τήν ἀποχώρησή τους. Εἶναι ἡ τελευταία μέρα τῆς μαύρης κατοχῆς καί κυριαρχίας τους. Στό μυαλό τους ἔχουν καταστρώσει ὀλόκληρο τό ἐγκληματικό σχέδιό τους: ἀνατίναξη τοῦ λιμανιοῦ, Ἡλεκτρικῆς, Σ.Ε.Κ., Σ.Π.Α.Π κ.λ.π.

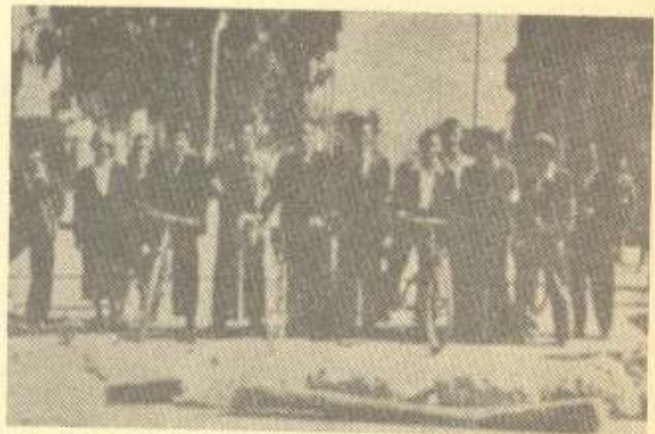
Καί τίς 5-10 ὥρες πού τοὺς μένουν γιά νά φύγουν θέλουν νά τίς κάνουν ὥρες καταστροφῆς κι ὀλέθρου. Μά τίς ὥρες αὐτές περίμενε κι ὁ Πειραιᾶς γιά νά μπορέσει ἔνοπλα ν' ἀναμετρηθεῖ μέ τοὺς χιτλεροφασίστες καί νά συντριβεῖ τά σχέδιά τους.

Στό πρόσωπο τοῦ καθενός ἀστράφτει ἡ χαρά κι ἡ πίστη στή νίκη. Ὅλοι πιστεύουν πώς ὁ ΕΛΑΣ θά γλιτώσει ἀπό τήν καταστροφή τόν Πειραιᾶ.

Ἡ Πέμπτη ἔσβησε μέ μικροδονήσεις μόνο ἀπό τό βάθος τοῦ Περάματος. Ἐνας

Σέ μιά ταρατσα τῆς ὁδοῦ Κυδωνιῶν
ΕΛΑΣίτες στήνουν τό μυδράλλιο

Οἱ θρυλικοί «Σύνδεσμοι». Ὁ λαός τοὺς
προμήθευσε τά καλύτερα ποδήλατα γιά
νά κάνουν τή δουλειά τους

μαύρος καπνός, ανέβαινε στόν ορίζοντα, οί Ούνοι είχαν βάλει φωτιά στά πετρέλαια τής "SHELL". Ξημέρωνε Παρασκευή. Οί δρόμοι βουίζουν. «'Εμπρός ΕΛΑΣ γιά τήν 'Ελλάδα — Τό δίκιο καί τή Λευτεριά». Οί σάλπιγγες ξεσηκώνουν τόν άγέρα τής μάχης, οί τηλεβόες προσκαλούν τίς συνοικίες στό μεγάλο πανηγύρι. Μιά - μιά λεβέντισσα άμαζόνα δίνει μαχητικό παρόν. «'Εδῶ ή λεβεντογέννα Κοκκινιά». «Σᾶς μιλάει ή άπόρθητη Δραπετσώνα», «Σᾶς μίλησε ή άδούλωτη 'Αγ. Σοφιά», «Καμινιώτες στ' άρματα», «Καλλιπόλη», "Αης Βασιίης - Χατζηκυριάκειο - Καστέλλα - Φάληρο, δονοῦνται ὅλα από ένα παλμό.

Οί "Ελληνες ανεβαίνουν στίς τάρτσες, στήνουν τά πολυβόλα καί τά μυδράλλια. Κάτω στους δρόμους ὀρθώνονται τά ὁδοφράγματα. Οί ΕΠΟΝ, ΕΛΑΣίτες τραγουδᾶν καί προχωρᾶν στίς μάχες, οί ΕΠΟΝίτισες μέ τίς άραβίδες δίνουν ξεχωριστό τόνο στήν χαρούμενη ατμόσφαιρα. Τούς δρόμους από τά χαράματα τούς διασχίζουν δεκάδες ποδηλατιστές. Είναι οί μηνυτές τής νίκης, οί μηνυτές τής Λευτεριάς, είναι οί «Σύνδεσμοί», τά ἔμπιστα παιδιά τοῦ λαοῦ, πού μεταφέρουν τίς χρήσιμες πληροφορίες. Τρέχουν ἱλιγγιώδικα, σάν φτάσουν στό ὁδόφραγμα βουτᾶν στά χέρια τό ποδήλατο καί συνεχίζουν γρήγορα - γρήγορα τήν πορεία τους. 'Από πολύ πρῶί αρχίζουν οί κινήσεις τῶν μονάδων τοῦ ΕΛΑΣ, πούσαν ὅλη τή νύχτα σέ ἐπιφυλακή. Στο 'Ηρωικό Ιο Τάγμα, πού στεγάζεται στό μεγάλο σχολειό τής 'Αμφιάλης, ἔχουν συγκεντρωθεῖ χιλιάδες λαοῦ καί νεολαία. Μιά εἶδηση βαραίνει τά στήθια καί κρατάει σέ άγωνία ὅλο τόν Πειραιᾶ: «Οί Γερμανοί σκοπεύουν ν' άνατινάξουν τήν 'Ηλεκτρική». Κάτω στόν "Αη Γιώργη ὀρθώνεται δουλευτάρικο τό ἔργοστάσιο τής ἠλεκτροπαραγωγῆς. Τί θά γίνει;

Μήπως φύγει τό σκοτάδι τής σκλαβιάς κι ἔρθει τό σκοτάδι τής νύχτας, ή άνεργία καί ή πείνα; Γιατί ή 'Ηλεκτρική στήν 'Αθήνα - Πειραιᾶ είναι τό πᾶν.

Κατά τίς 6 τό πρῶί ἀκούγονται οί πρῶτοι πυροβολισμοί από τήν 'Ηλεκτρική. Οί Ούνοι είχαν ἐπιτεθεῖ τώρα. 'Η ἥρωική φρουρά τοῦ ἔργοστασίου ἐνισχυμένη από ΕΛΑΣίτες ὑπεράσπιζε τό ἔργοστάσιο.

Τήν ἴδια ὥρα στήν Πλατεία Κοκκινιάς φτάνουν 4 - 5 πυροσβεστικά αὐτοκίνητα γεμάτα ΕΛΑΣίτες. Στή σκεπή τους είναι στημένα τά μυδράλλια. Σταθμεύουν γιά λίγα λεπτά κι άμέσως ή πλατεία γεμίζει κόσμο, γίνεται λαοθάλασσα. Στρατός καί λαός ἀγκαλιάζονται, φιλιοῦνται καί κάτω από θύελλα χειροκροτημάτων τά αὐτοκίνητα ξεκινᾶν γιά τήν 'Ηλεκτρική. 'Από τό βάθος τοῦ "Αη Γιώργη ἀκούγεται ὁ κρότος τής μάχης.

Μιά ΕΛΑΣίτικη διμοιρία τοῦ 'Ηρωϊκοῦ Ιοῦ τάγματος πηγαίνει στή μάχη — είναι τά παιδιά τῶν Ταμπουρίων

ΣΠΑΜΕ ΤΗΝ ΑΤΙΜΗ ΤΗΝ ΑΛΥΣΙΔΑ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΟΠΗΣ

Τήν Πέμπτη απόγευμα στίς 12 8βρη δίνουμε τήν πρώτη μάχη μέ τούς Ούνους.

Τά μεγάλα χτίρια τής «Κοπής» θέλουν νά τά κάνουν στάχτη οί Γερμανοφασίστες.

Ἡ «Κοπή» εἶναι τοῦ λαοῦ, τήν ἔχτισε μέ τό αἷμα καί τόν ἰδρώτα του.

Δέ θ' ἀφήσει νά τήν τινάξουν.

Μιά γερμανική φρουρά ἔχει ἀναλάβει τό ἔργο τής καταστροφῆς. Τό μεσημέρι γίνονται οἱ πρώτες ἐκρήξεις πού συγκλο-νίζουσι τήν περιοχή, ὀρισμένα χτίρια γίνονται συντρίμια. Ὁ ΕΛΑΣ ξεσηκώνεται καί οἱ τηλεβόες καλοῦν τίς γειτονιές σέ ξεσηκωμό, ἀχοβολᾶν οἱ δρόμοι ἀπό τ' ἀντάρτικα τραγούδια, ὅσοι ἀντέχουσι πηγαίνουν κι ἀρπάζουσι τ' ὄπλο κι ἀρχίζει ἡ μάχη. Προχωροῦν οἱ ΕΛΑΣίτες ἀπό δρόμο σέ δρόμο κι οἱ γυναῖκες ἄτρομες κι αὐτές προσπαθοῦν νά τούς βοηθήσουσι ὅσο μποροῦν. Ἄλλες μεταφέρουσι πολεμοφόδια, ἄλλες βοηθοῦν τούς τραυματίες. Ὅλη ἡ γειτονιά εἶναι στό πόδι. Μικροί-μεγάλοι καί γέροι βρίσκονται σέ κίνηση. Τά πολυβόλα τῶν Οὔνων βάζουσι θεριστική βολή, μά οἱ ΕΛΑΣίτες ἔχουσι πλησιάσει πιά κοντά, κρύβονται πίσω ἀπό τή μάντρα τής «κοπῆς», ἔχουσι πολιορκήσει τούς Οὔνους. Ξανά ὁ τηλεβόας, τό φόβητρο τῶν Γερμανῶν, μιλάει γερμανικά. «Ἄν ἀνατιναχτεῖ ἄλλο χτίριο θά πληρώσετε μέ τό κεφάλι σας τό ἔγκλημά σας». Καί μόλις σβύνει ἡ τελευταία λέξη ἀπό τό χωνί μιά σαρωτική ἐπίθεση ἀπό ὅλες τίς πλευρές ἀναγκάζει τούς Γερμανούς νά σηκώσουσι ἄσπρο πανί. Τά πιότερα χτίρια τής «κοπῆς» εἶχαν σωθεῖ. Οἱ ΕΛΑΣίτες ὀρμᾶν μέσα. Σέ λίγο χιλιάδες λαοῦ καί νεολαίας φτάνουσι ἀπὸ

Ἄκαλυπτοι ἐπιτίθενται οἱ ΕΛΑΣίτες μας σαρώνοντας τούς Γερμανούς στήν «ΚΟΠΗ»...

Φυτῆλι κι ἀνατίναξη αὐτή ἦταν ἡ μόνη σκέψη τῶν Οὔνων στίς τελευταῖες τους ὥρες

τίς συνοικίες. Μαζί με τούς αιχμάλωτους βρέθηκαν και όπλα και πολεμοφόδια, βρέθηκαν και χιλιάδες στρατιωτικές στολές και παπούτσια. Οί ΕΛΑΣίτες ντύνονται, παπουτσάρονται, γίνονται όμοιομορφοί, ίδιος ταχτικός στρατός.

Στή μάχη τής «Κοπής» πήραν μέρος κι άστυφύλακες και ΕΠΟΝίτες. Σαράντα ΕΠΟΝίτες άδραξαν τ' άρματα κι όρμησαν στή μάχη, σκορπώντας ρίγη ένθουσιασμού με τά τραγούδια τους· κι ΕΠΟΝίτισες πολέμησαν.

Ή μιά από τίς μεγάλες αίθουσες τής «ΚΟΠΗΣ» έγινε θέατρο, όπου χιλιάδες λαού και Νεολαίας έβρισκαν ψυχαγωγία.

Παιδιά του λαού. Άδάμαστα Νιάτα του Πειραιά. Αυτοί γλύτωσαν τά πειότερα χτίρια τής «ΚΟΠΗΣ» από τήν κονιοποίηση

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΗΛΕΧΤΡΙΚΗΣ

Παρασκευή 13 8βρη ξημερώματα. Γερμανοί δυναμιτιστές προχωρån με 3 αυτοκίνητα στήν Ήλεχτρική. Είχαν τινάξει τή «SHELL». Τώρα έτοιμάζουν τό φυτήλι για τήν Ήλεχτρική. Βδελυρά ύποκείμενα, πορωμένοι φασίστες διψån για έρείπια, βλέπουν τό μαύρο καπνό τής «SHELL» νά ύψώνεται μεσουράνα και γελån σάν χτήνη.

Μά ή Ήλεχτρική δέν θά πέσει. Θα γίνει ό τάφος τους, γιατί τήν Ήλεχτρική τήν υπερασπίζουν κάτι άνθρωποι πού τό αίμα τους είναι ζυμωμένο με τ' άτσάλι και οί φλέβες τους είναι χαλύβδινες, κάτι άνθρωποι με λεύτερη ψυχή, με πίστη στό δίκιο του άγώνα τους: Οί ήρωες προλετάριοι του έργουστασίου. Ή ένοπλη φρουρά του.

Με όμαδικό πύρ, ύποδέχονται οί υπερασπιστές τούς Γερμανούς, τούς καθηλώνουν 150 μ. πιο κάτω και τότε αρχίζει ένας σκληρός άγώνας, μία φοβερή θανάσιμη πάλη. Έργάτες, πατριώτες από τή μιά και ειδικευμένοι δυναμιτιστές τής «ΒΕΡΜΑΧΤ» από τήν άλλη.

Σαστίζουν από τήν έκπληξη οί Γερμανοί. Δέν περίμεναν τέτοια ύποδοχή. Οί υπερασπιστές άκούν άχνά, από τό βάθος τής Ήθήνας τίς καμπάνες νά χτυπούν χαρμόсуна και ό ήχος σιγά - σιγά πλησιάζει. Μιά λέξη βγαίνει από τά στήθια τους.

Λευτερωθήκαμε!

Με νέα όρμη πέφτουν στή μάχη. Άχοβολån οί γειτονίες από τό ντουφεκίδι κι όρθώνονται άμέσως οί φασιστομάχοι τηλεβόες και ρίχνουν τό σύνθημα: «Άδέρφια! Έμπρός όλοι μαζί, νά σώσουμε τήν Ήλεχτρική και νά συντρίψουμε τούς καταχτητές». Και τότε κινιούνται οί μάζες, μαυρίζουν τούς δρόμους και τίς πλαγιές τής Εδγένειας και προχωρån άσταμάτητα, άποφαδιστικά. Οί διμοιρίες του ΕΛΑΣ φτάνουν, άκάλυπτες προχωρån στή μάχη. Τούς φλογίζει τό σύνθημα: «Νά σώσουμε τήν Ήλεχτρική...» Στενεύει ό κλοιός των γερμανων. Τώρα είναι κυκλωμένοι από όλες τίς μεριές, λυγίζουν. Ένας γερμανός πάει νά σηκώσει λευκό πανί, μά ό άξιωματικός τόν σκοτώνει.

Τό βλέπουν αυτό οί υπερασπιστές τῆς Ἡλεχτρικῆς καί ἐπαναστατοῦν. Σάν ἀκράτητος χείμαρρος ξεχύνονται τινάζοντας καταπάνω στά Γερμανικά αυτοκίνητα δεκάδες χειροβομβίδες. Ἡ ἀπαίσιος πράξη τοῦ ἀξιωματικοῦ τούς θυμίζει ὅλα τά στυγερά φασιστικά ἐγκλήματα. Ἐνα αυτοκίνητο γίνεται σκόνη. Κομματιάζονται οί Φασίστες, μά πέφτουν καί μερικά λεβέντικα κορμιά, πέφτει καί ὁ ἥρωος ΕΠΟΝίτης Γ. Γκιόρδας.

Τήν ἴδια ὥρα ἓνα Ἀετόπουλο 14 χρονῶν, κρατώντας ἓνα περιστροφο, σούρνεται στό πλάγια τῶν Γερμανῶν, πλησιάζει, σημαδεύει, πυροβολεῖ καί ὁ δολοφόνος Ἀξιωματικός σωριάζεται νεκρός, ἀνάμεσα στούς 8 νεκρούς φανταρους του.

Ἐνας τηλεβόας ὑψώνεται. Μιλáει γερμανικά κι ἀμέσως οί Γερμανοί σήκωσαν λευκό πανί. Σά θύελλα, ὀρμάει ὁ λαός κι οί ΕΛΑΣίτες. Περίτρομοι κουλουριάζονται οί Γερμανοφασίστες. Ἄντρες, Γυναίκες, Γέροι, ἀγκαλιάζουν τούς ΕΛΑΣίτες, τούς φιλᾶν, τούς σηκώνουν στούς ὄμους. Κι ἀρχίζει τότε τό μεγάλο πανηγύρι, μέσα ἀπό κείνη τήν πολεμική ἀτμόσφαιρα, ὑψώνονται τά τραγούδια τῆς λευτεριάς, τόν οὐρανό τόν σχίζουν οί ρουκέττες καί οί καμπάνες ἀκούγονται τώρα στίς διπλανές ἐκκλησίες. Οί υπερασπιστές τῆς «ΠΑΟΥΕΡ» μαζεῦουν τούς νεκρούς καί τραυματίες τους. Μαζί τους, εἶναι κι ἓνας ἀστυφύλακας πού πῆρε μέρος στή μάχη.

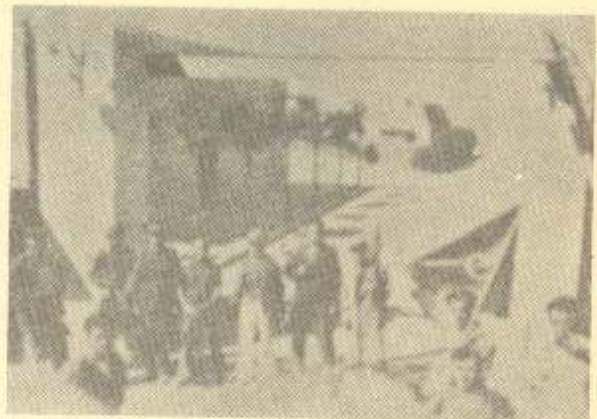
Ἐνας Γερμανός γουρλώνει τά μάτια του καί ρωτάει «ὥστε δέν θά θά μᾶς σκοτώσετε;» «Γιατί φιλιόσαστε;» Μιλáει καί τρέμει.

Αὐθόρμητα σχηματίζεται μιá διαδήλωση. Μπρός οί ΕΛΑΣίτες, καί οί Γερμανοί αἰχμάλωτοι, πίσω χιλιάδες λαός καί νεολαία. Ἐνα σύνθημα ρυθμικό ξεσηκώνει τίς συνοικίες: «Σώ-θη-κε ἡ

Ἡλε-χτρι-κή». Πυκνώνουν οί φάλαγγες, πλημμυρίζουν οί δρόμοι, ἡ πλατεία τοῦ Ιου τάγματος μαυρίζει ἀπό διαδηλωτές. Βλέπει ὁ Λαός κατά τόν Ἄη - Γιώργη, Ἐπιβλητικό, δουλευτάρικο, ὀρθώνεται τό ἐργοστάσιο τῆς Ἡλεχτρικῆς. Ὅχτώ νεκρούς ἔδωσε ὁ λαός μας γιά νά γλυτώσει ἀπό τό Χιτλερικό δυναμίτη.

Ἡ τελική ἔφοδος ἀρχίζει

Ἡ Ἡρωϊκή φρουρά τῆς Ἡλεχτρικῆς, πούδωσε 7 νεκρούς γιά νά σώσει τό Ἐργοστάσιο ἀπό τήν Καταστροφή

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ

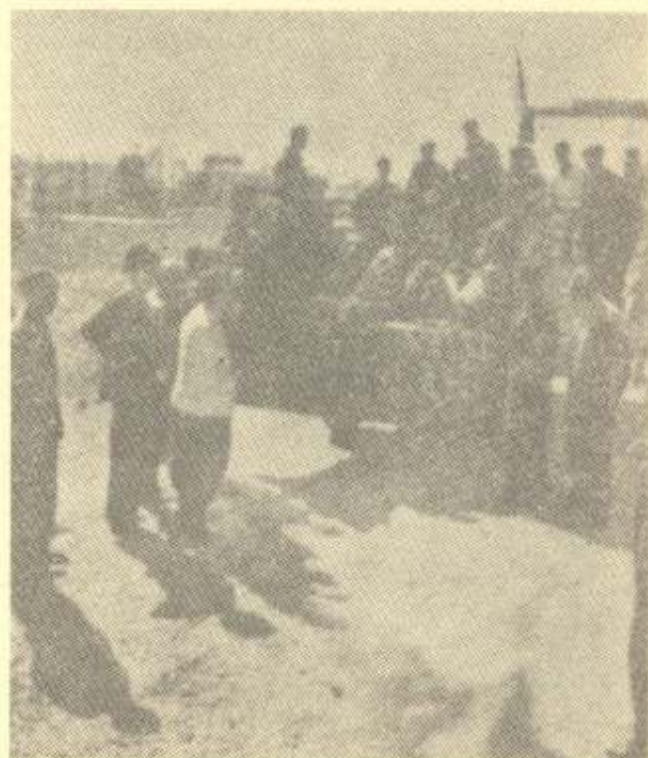
Οί Μάχες, πού ἔκαναν ὁ λαός κι' ἡ νεολαία τοῦ Πειραιᾶ, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ε.Λ.Α.Σ. γλύτωσαν τόν Πειραιᾶ ἀπό τήν ὀλοκληρωτική καταστροφή, ματαίωσαν τά σχέδια τῶν δολοφόνων καταχτητῶν κι' ἔθνοπροδοτῶν. Οί Γερμανοί, πού νόμιζαν πῶς θά λύγιζαν τήν φτερωμένη ἀντίστασή μας, πλήρωσαν μέ τήν ἴδια τήν ἀμαρτωλή ζωή τους. Καμμιά δύναμη δέν ἦταν ἰκανή νά συγκρατήσῃ τό φοβερό ξέσπασμα τῆς Πειραιώτικης ἀνθρωπομάζας, ὅταν ρίχτηκε τό σύνθημα. « Ἐμπρός νά συντρίψουμε τοὺς οὐνοὺς, νά λευτερώσουμε τή χώρα μας», ὅλες οἱ πίκρες, ὅλα τά βάσανα καί τά αἵματα, οἱ ἀφανισμοί καί οἱ ἐχτελέσεις, 3 1/2 χρόνων σκλαβιά στό χιτλεροφασισμό, ἔγιναν πύρινη ρομφαία πού τσάκισαν τά φασιστικά φουσαῖτα.

Ἀπό τ' ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης (12 τοῦ Ὀκτώβρη) ὕστερα ἀπό τίς πρῶτες συγκρούσεις μέ τοὺς Γερμανοὺς, πιάνονται οἱ πρῶτοι αἰχμάλωτοι. Εἶναι κυριολεχτικά ράκη, μέ καταξεσχισμένα ροῦχα. Τήν Παρασκευή στή Μάχη τῆς Ἡλεκτρικῆς σκοτώνονται 9 καί πιάνονται 35 αἰχμάλωτοι. Μέ μεγάλη βία ὁ Ε.Λ.Α.Σ. συγκρατεῖ τά πλήθη πού ὀρμοῦν νά λυντσάρουν τοὺς χιτλεροφασίστες.

Οἱ ἀήττητες ὀρδές τοῦ Χίτλερ, δέν ἦταν τίποτα ἄλλο ἀπό κουρντισμένα Ρομπότ. Ὅσο κι' ἂν προσπάθησε ὁ Φασισμός νά τοὺς θρέψῃ μέ τό ἔγκλημα καί νά τοὺς διαπαιδαγωγῆσει μέ τίς χτηνώδικες ἀρχές τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καί τῆς Γκεσταπό. Ἐβλεπες τώρα μπροστά σου ἀνθρώπινα σκουλίκια, πού

Μέ 9 νεκρούς πλήρωσαν τό τελευταῖο ἔγκλημα πού ὀργάνωσαν στόν Πειραιᾶ οἱ Οὔνοι. Δίπλα στή μάντρα τῶν ἀλευρομύλων κοίτουσαν τά κουφάρια τους

Γερμανοί τραυματίες στή Διοίκηση τοῦ Ἰου τάγματος Πειραιᾶ

τρέμουν νά προχωρήσουν ένα βήμα, γιατί φοβούνται μή σηκωθεί τό αίμα άθώνων γυναικόπαιδων, πού αύτοί σκότωσαν καί τούς πνίξει.

Είναι όλοι κίτρινοι καί διαρκώς ρωτούν, «θά μᾶς σκοτώσετε;» Ένας άξιωματικός τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. τούς άπαντά, «καλύτερα θάταν νάχατε αύτοκτονήσει μόνοι σας». Όταν τούς λέμε πώς τά άεροπλάνα τους φύγαν μεταφέρονται τούς άξιωματικούς τους καί πώς τούς άφησαν μόνους, δέν θέλουν νά τό πιστέψουν.

Όταν οί τραυματίες γερμανοί τοποθετήθηκαν σέ μιá αίθουσα τοῦ σχολείου τῆς Ἀμφιάλης (1ο Τάγμα), ὄρμησαν μέσα κόσμος νά τούς δεῖ. Μαζεύονται σέ μιá γωνιά οί οὔνοι, κάτι ψιθυρίζουν καί ἐμφανίζουν ἐπιδειχτικά τά τραύματά τους, γιά νά προκαλέσουν τόν οἴχτο. Ξέχασαν κείνη τή στιγμή τούς σφαγμένους πού μετάφερναν σάν τ' άρνιά από τό σκοπευτήριο στό Γ'. Νεκροταφεῖο. Τά ξέχασαν όλα οἱ Ἡρωες τῆς «ΒΕΡΜΑΧΤ», τά άξιοθρήνητα κουρέλια τοῦ Ναζισμού.

Στίς ὀδυνηρές ὥρες τῶν Γερμανῶν πού ὁ λαός καί ἡ νεολαία μας ἔδειξαν μιá ὑπέροχη ψυχραιμία, πού πήγαζε από

άνώτερα ἀνθρωπιστικά αἰσθήματα, ξεψυχούσαν τά τελευταία θύματα τῆς σκλαβιάς στό Πειραιᾶ. Ξεψυχούσαν δίνοντας καί τήν τελευταία σταγόνα από τό αίμα τους γιά τή λευτεριά τοῦ τόπου μας.

Σ' έναν από τούς 9 γερμανούς νεκρούς τῆς Ἡλεκτρικῆς, ψάχνοντας τά χαρτιά του, βρίσκουμε μιá φωτογραφία. Διακρίνονται 4 παιδάκια κάτω τῶν 12 χρονῶν. Εἶναι παιδιά του πού βρίσκονται στή Γερμανία.

Τόν κυττάζουμε. Μπρός μας στροβιλίζονται οἱ εἰκόνες τοῦ 41-42, οἱ πρισμένοι τῆς πείνας, τό φριχτό «πεινάω», τά Χαϊδάρια καί τά Μπλόκα, οἱ μάντρες τῆς Ὀσίας Ξένης καί οἱ τροχαλίες τῶν Βασανιστηρίων τῶν Ἑς - Ἑς.

Πνίγουμε κάθε αἰσθημα συγκρίνησης γιά τούς σκοτωμένους. Τά παιδάκια μᾶς ρίχνουν λίγο τό μῖσος γιά τούς νεκρούς ποῦχαμε μπροστά μας, καί θεριεύει μέσα μας τό ἀπέραντο μῖσος γιά τό χιτλεροφασισμό καί μιá ἐλπίδα χάριδεψε τή σκέψη μας: θά μπορέσει ξανά ὁ χιτλεροφασισμός ν' ἀρπάξει στά νύχια του αὐτά τά γερμανόπουλα καί νά τά μετατρέψει από ἀνθρώπους σέ ὑπανθρώπους, σέ δολοφόνους τῆς ἀνθρωπότητας; Πιστεύουμε ὄχι.

Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Βοίζει από τις καμπανοκρουσίες ο Πειραιᾶς, ἀχολογᾶν οἱ δρόμοι ἀπό τό ντουφεκίδι τῆς Ἡλεκτρικῆς καί μέσα σ' αὐτή τὴν ἐγχρώμη ἀντίθεση τῆς χαρᾶς καί τῆς μάχης, ξεπηδάει ὡς τὰ μεσοῦρανα ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ: Λευτερωθήκαμε. Μόνο ἐὰν μποροῦσε νὰ αἰσθανθῆ τὴ λευτεριά μα ὁ λαός καί ἡ νεολαία μας, μιὰ λευτεριά πού βγαίνει μέσα ἀπό τὸν ἀνελέητο ἀγῶνα ἐναντία στοὺς κατακτητῆς, μιὰ λευτεριά πού γι' αὐτὴν θυσιάζονται ὡς τὴν τελευταία στιγμή τὰ παιδιά τοῦ λαοῦ, μιὰ λευτεριά θρεμμένη μὲ τὸ αἷμα τῶν Ἡρώων καί τὸν ἀπέραντο πόθο τῆς Εἰρήνης.

Ἡ κρυφοφασιστικὴ ἀντίδραση, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Σηλιωτόπουλο μὲ διαταγὴ τῆς ζήτηγε ἀπὸ τὸ λαὸ καί τὴ νεολαία νὰ κλειστοῦν στὰ σπίτια τους ἀπὸ τὶς 6 ὥρα κεῖνες τὶς μέρες, πρὸς ἀποτροπὴν αἱματηρῶν γεγονότων, κι ὁ λαός μας ἔμενε ἄυπνος ὅλη τὴ νύχτα προετοιμάζοντας τὴν ἀμυνά του, γιὰ νὰ σώσει τὸ Πειραιᾶ ἀπὸ τὴ καταστροφὴ.

Καί ξεχύθηκε τὴν Παρασκευὴ στοὺς δρόμους, στὰ Καμpanαριά, στὶς μάζες μόλις τὸ Ε.Α.Μ. Ε.Λ.Α.Σ. Ε.Π.Ο.Ν. τοῦδωσε τὸ σύνθημα: Λευτερωθήκαμε.

Ἀνοίγουν οἱ καρδιές καί στό φευγικό τῆς φασιστικῆς πανούκλας βλέπει τώρα ἕναν παλμό νὰ συγκινεῖ καί νὰ καθοδηγεῖ.

Σάν καυτὴ λάβα ξεχύνονται στοὺς δρόμους οἱ παρέες καί γίνονται ὁμάδες κι' οἱ ὁμάδες διαδηλώσεις κι' οἱ διαδηλώσεις λαοθάλασσα πού κατάκλυζε τὸν Πειραιᾶ καί τραγουδᾶν καί χορεύουν κι' ἀγκαλιάζονται, παπάδες μὲ ἀντάρτες, ἐργατικοί μὲ διανοουμένους γυναῖκες μ' ἄντρες, γέροι μὲ παιδιά, κι' ὑψώνουν τὶς

γροθιές συνοδεύοντάς τες μὲ φοβερὲς κατάρες καί μ' εὐχές.

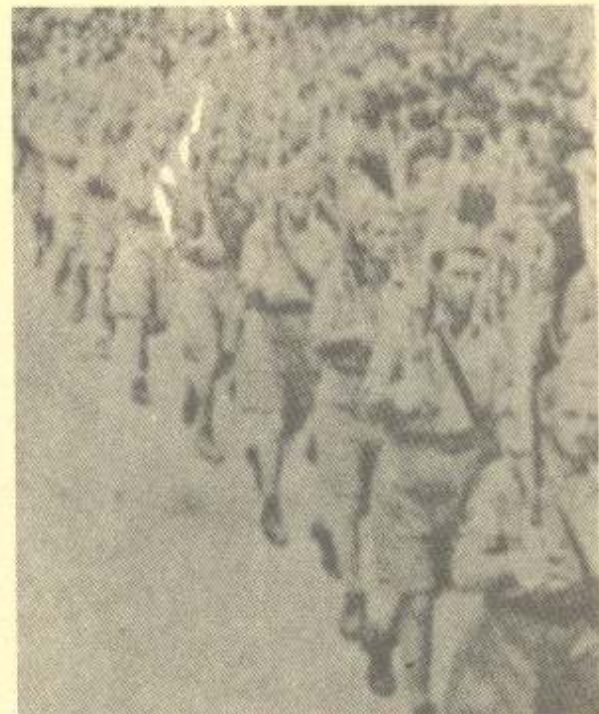
Κάθε σπίτι στολιζεται μὲ συνθήματα καί μὲ συμμαχικὲς σημαῖες, τὰ μπαούλα ἀνοίγουν καί βγαίνουν Ἑγγλέζικες, Ἀμερικάνικες καί Σοβιετικὲς σημαῖες.

Ἄλλα σπίτια κεῖνες τὶς ὥρες ἐτοιμάζουν τὶς σημαῖες.

Κόβουν ἀπὸ τὰ φορέματά τους γιὰ νὰ φτιάξουν τὰ σύμβολα.

Γρηές, κοπέλλες καί κοριτσάκια ἐτοιμάζουν τὶς κονκάρδες τοῦ Ε.Α.Μ. τῆς Ε.Α. τῆς Ε.Π.Ο.Ν. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἄλλες φτιάχνουν τὰ καπέλλα τῶν ΕΛΑΣιτῶν.

Στὸ Κουτσουκάρι ἕνας ἔχει δέσει σὲ ἕνα σπάγγο ὅλα τὰ χαρτονομίσματα πού βγάλανε οἱ Κουίσιλιγκς γιὰ νὰ μᾶς

Ε.Λ.Α.Σ. ὁ στρατός τῆς Λευτεριᾶς καί τῆς νίκης — πού ἐξασφάλισε τάξη καί ἡσυχία. Ε.Λ.Α.Σ. τὸ φόβητρο τῶν προδοτῶν, τὸ καμάρι τοῦ Ἔθνους

ξεζουμίσουν, καί τά κρέμασε από τήν μιά ἄκρη τοῦ δρόμου στήν ἄλλη. Ἔνα πανῶ ἐξηγεί «πὼς μᾶς ἔκανε δισεκατομμυριούχους ὁ Ράλλης».

Μέσα στήν ἀτμόσφαιρα τῆς λευτεριάς καί τῆς χαρᾶς βλέπεις σέ ὠρισμένα σταυροδρόμια νά συγκεντρώνεται κόσμος καί νά βγάξει τίς ταυτότητες, «πάλι ἔλεγχους ἔχουμε;» σκέφτεσαι. Καί προτοῦ νά τελειώσεις τή σκέψη σου ἀκοῦς τόν πολιτοφύλακα νά φωνάζει μέ τό Χωνί.

«Ἀδέρφια πάει πιά ἡ σκλαβιά καί ἡ τρομοκρατία. Σκίστε ἀπό τίς ταυτότητές σας τό κομμάτι μέ τά γερμανικά γράμματα, πού μᾶς θυμίζει τά Χαϊδάρια καί τά Ἑς - Ἑς».

Βγάξει ὁ κόσμος χαρούμενος τή ταυτότητα ἀπό τή τσέπη του, σκίζει τό γερμανικό ἀντίγραφο καί μέ μιά κατάρα τό ποδοπατάει, ἐνῶ ἀπό τά στήθεια του βγαίνει μιά εὐχή γιά τή λευτεριά καί τή Δημοκρατία.

Ἀπό τή Παρασκευή, ὡς τή Κυριακή, ὁ Πειραιᾶς γιορτάζει, ὁ λαός πανηγυρίζει.

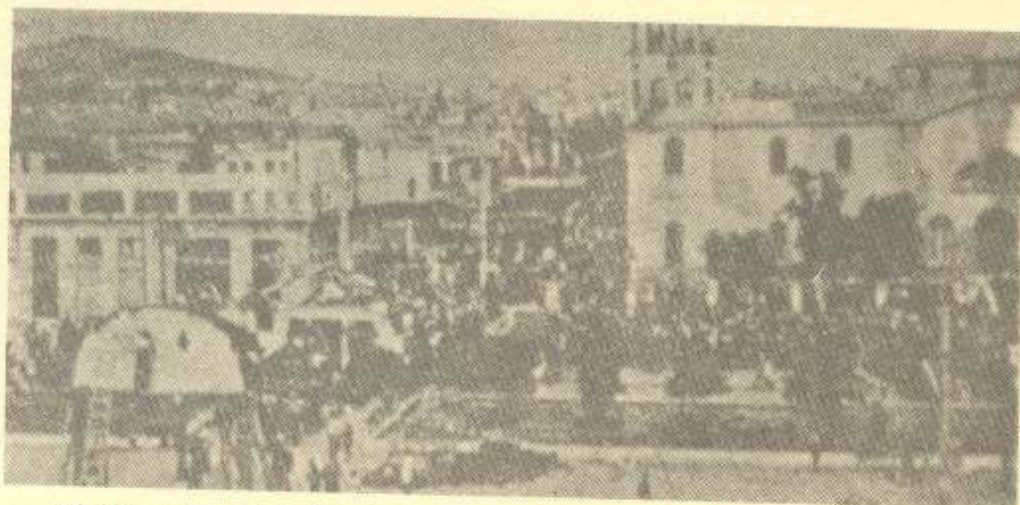
Χιλιάδες πρόσωπα χαρούμενα γυρνᾶν ἀπό δρόμο σέ δρόμο. Ὁ Πειραιᾶς τώρα πού φύγαν οἱ Οὔνοι. Αὐτό τόν λαό καί τή νεολαία πῆγε νά ξοντώσει ὁ Χιτλεροφασισμός μέ τήν πείνα, τά βασανιστήρια, μ' αὐτός ἦταν ἄκαμπτος κι' ἀλύγιστος.

Ἑκατό σκότωνε ὁ Φασισμός 10.000 ἔρχονταν στή θέση τους νά συνεχίσουν τόν Ἀγῶνα, νά διαδηλώσουν, νά πολεμήσουν καί τώρα πού νίκησαν ἀπαγγέλουν μέ τή καυτή ματιά τους τό ἀμείλιχτο «κατηγορῶ» στό Φασισμό καί στήν ἐθνοπροδοσία.

Πάνοπλος ὁ Ε.Λ.Α.Σ. καί ὁμοιόμορφα ντυμένος, παρελαύνει στούς δρόμους. Εἶναι οἱ Μαχητές πού τσάκισαν τά ὑπολείμματα τῶν γερμανῶν. Ὁ λαός τοὺς ἀποθεώνει, μέ τήν ὑποδοχή πού τοὺς κάνει.

Τήν Κυριακή 15 ὀρίστηκε ἡ μέρα τοῦ Γιορτασμοῦ τῆς Ἀπελευθέρωσης. Λεύτερος ὁ γιγαντομάχος λαός, κι' ἡ νεολαία μας κατεβαίνουν συνταγμένοι στό Δημ. Θέατρο. Δεκάδες τηλεβόες προπορεύονται. Μαυρίζει ἡ Πλατεία Κοραῆ ἀπό τό κόσμος. Στή μέση τῶν ὀμιλιῶν ἀρχίζει δυνατή βροχή. Κανείς δέν φεύγει προτιμοῦν νά μουσκευτοῦν ἀπό τό νερό παρά νά φύγουν κι' ἡ βροχή πέρασε κι' ὁ τηλεβόας μέ τό σύνθημά του, «ἀδελφια ὄλοι στίς θέσεις μας» εἶχε νικήσει πάλι.

Τά βράδουα ὄλες οἱ συνοικίες ἦσαν φωτολουσμένες. Στήν Κοκκινιά εἶχαν ἐτοιμάσει στήν Πλατεία μιά τεράστια ἀψίδα.

Στολισμένη ἡ Λεβεντογέννα Κοκκινιά ὑποδέχεται τή Λευτεριά.
Ὁ Καλλιτέχνης ἐτοιμάζει τήν «Ἀψίδα τῆς Νίκης»

ΘΟΡΟ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΗΡΩΕΣ

Ποτέ δέ δειλίασε ὁ Πειραιᾶς στίς
θυσίαις τοῦ αἵματος γιά τή κατάχτηση τῆς
Λευτεριάς.

Ἡ Λευτεριά δέν ἦρθε μόνη της, οὔτε
μας τήν χάρισαν, τήν Λευτεριά μας τήν
καταχτήσαμε μέ τόν Ἄγωνα μας, ἀφοῦ
πρῶτα στό βωμό της, χύσαμε ποτάμια
αἷμα, τή Λευτεριά μας τή καταχτήσαμε
ἀφοῦ τή θεμελιώσαμε στά «θυσιαστήρια»
τῆς Καισαριανῆς καί στή Μάνδρα τῆς
Ἰσσίας Ξένης, στά Κούρνοβα καί στά
Δίστομα.

Καί ἡ Σκλαβιά ἔφευγε ντροπιασμένη
ἀπό τά ἱερά μας Χώματα, συντριμμένη
ἀπό τή παλληκαριά μας, τόν Ἡρωισμό
μας, τήν Αὐτοθυσία μας.

Λίγοι Σκλάβοι λαοί, στήν Εὐρώπη,
πλήρωσαν τό φόρο αἵματος πού δώσαμε
ἐμεῖς γιά τή Λευτεριά καί τή Δημοκρατία.

Σφίγγαν οἱ γροθιές τοῦ Πειραιᾶ μας,
πέτρωνε ἡ καρδιά του, κάθε φορά, πού
γέμιζε ἡ ἔφημερίδα ὀνόματα ἐκτελεσθέν-
των καί ξεσηκωνόνταν σέ κάθε τέτοιο
χτύπημα πιό δυνατός, πιό ἀποφασιστικός,
πιό ἀδυσώπητος.

Καμμιά πόλη τῆς Ἑλλάδας, λίγες
πόλεις τῆς Εὐρώπης, εἶδαν νά τοῦς
παίρνουν Οὔνοι καί προδότες 4.500
κάτοικους καί νά τοῦς μαντρώνουν στό
Χαϊδάρι κι ἀπ' κεῖ γιά τά Χιτλερικά
κάτεργα, ὅπως ἔγιναν στίς 17 Αὐγούστου.

Ψηλά κράτησαν οἱ Πειραιῶτες τό
Φλάμπουρο τῆς Λευτεριάς κι' ὅταν τοῦς
ἔσπερναν στά μπουντρούμια ἔγραφαν
στούς τοίχους «δέ θέλω νά ζῶ πεθαμένος
— θέλω νά πεθάνω γιά νά ζήσω» καί
τραγουδοῦσαν καί ζητωκραύγαζαν, ὅταν

Τώρα τό Μνημόσυνο τῶν Ἡρώων τῆς
Μάντρας γίνεται λεύτερα. Σφιγμένες γρο-
θιές, Συμμαχικές σημαῖες καί Ἀραβίδες
ἐνώνονται λές καί θέλουν νά περιφρου-
ρήσουν τίς λαϊκές Ἐλευθερίες ἀπό ἓνα
τρομερό κίνδυνο πού προαισθάνονται,
τόν κίνδυνο τοῦ Δεκέμβρη

Θρυλικοί ΕΠΙΟΝ—ΕΛΑΣίτες τιμητική
φρουρά στό κενοτάφιο τῶν Ἡρώων τῆς
17 Αὐγούστου 1944

τούς πήγαιναν μπρός στό ἐχτελεστικό ἀπόσπασμα.

Μέ τέτοιο γιγάντιο ιδεαλισμό και πίστη στά ιδανικά μας, δίναμε τή ζωή μας γιά λευτεριά και γιά Δημοκρατία.

Κι' ἡ ἀντίσταση τοῦ Πειραιᾶ ἦταν ὀλοκληρωτική ἀπό τό 15χρονο Λαμπράκη και τό 16χρονο Ξεφτίλη, ὡς τό Γέρο—Καλαματιανό και τό Δάσκαλο Βουτσᾶ, ἀπό τή 18χρονη Διαμάντω ὡς τή 35χρονη Σαβαΐδου. Παιδιά, ἄντρες, γέροι, κοπέλλες, γρηές ὄλοι ὀλοκαῦτωμα στόν ἼΑγῶνα. Κάθε δρόμος ἔγινε πεδίο μάχης, κάθε σπίτι φρούριο.

Κι' ὅσοι πέσαν, ὄλοι μέλη και στελέχη τοῦ Ε.Α.Μ. Ε.Π.Ο.Ν. Ε.Λ.Α.Σ., γιὰτί μόνο ὁ δρόμος τοῦ Ε.Α.Μ. Ε.Π.Ο.Ν. Ε.Λ.Α.Σ ἦταν δρόμος τῆς Λευτεριᾶς.

Μόλις λευτερωθήκαμε, βωμοί τῶν ἡρώων ὑψώθηκαν και κενοτάφια ἐπιβλητικά στήθηκαν. Κόψαμε ἀπό τή μπουκιά και τό ὑστέρημά μας, ἐνισχύοντας τούς ἐράνους τῆς Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης, γιά νά τιμήσουμε τούς Ἡρωες νεκρούς μας.

Πρωτόφαντη σέ ὄγκο και ἐπιβλητικότητα εἶναι ἡ κηδεῖα τῶν Ἡλεχτρικῆς, ἡ κηδεῖα αὐτῶν «ποῦδωσαν τό Φῶς και τή ζωή τους γιά νά μή χάσουμε ἐμεῖς τό τεχνικό Φῶς, τό Φῶς τοῦ πολιτισμοῦ», ὅπως εἶπε, στόν ἐπικήδειο του ὁ συν. Παρτασίλης. Χιλιάδες λαός και νεολαίας ἀκολουθᾶν τά φέρετρα, λόχοι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἀποδίνουν τιμές, ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβέρνησης και τοῦ Ε.Α.Μ. Ε.Π.Ο.Ν. Ε.Λ.Α.Σ, μεγάλα τμήματα τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοί τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ και μπροστά ἡ δημοτική Φιλαρμονική και τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ. Ὅλος ὁ Πειραιᾶς ἔψαλλε κείνη τή μέρα τό «πένθιμο ἐμβατήριο». Γιά πρώτη φορά ὁ Πειραιᾶς γνώρισε τέτοια μεγαλόπρεπη κηδεῖα.

Κάθε Κυριακή ἀποδίναμε φόρο τιμῆς

στούς νεκρούς. Πότε οἱ νεκροί τῆς Μάντρας, πότε οἱ Μαθητές, πότε οἱ Ἡρωίδες γυναῖκες, πότε οἱ νεκροί τῆς ἼΑγ. Σοφιᾶς. Ἀτέλειωτη σειρά συγκλονίζονταν ὁ Πειραιᾶς κι ἔτρεχε καυτό μολύβι τό δάκρυ κι ὑψώνονταν, ἀτσάλι, οἱ γροθιές και σμίγαν τά λάβαρα μέ τίς εἰκόνες και τά ἐλασίτικα ἄρματα μέ τίς σημαῖες και τά πλακάτ, και μυρίοστομη βοοῦσε ἡ κραυγή «Αἰώνια ἡ μνήμη σέ σᾶς ἀδελφοί - στόν τίμιο πού πέσατε ἀγῶνα».

Μά σήμερα, πού γράφονται αὐτές οἱ ἀράδες τίποτα πιά δέν ὑπάρχει. Στάχτη τά κενοτάφια, ρημαδιό οἱ φωτογραφίες τῶν θυμάτων και πάνω ἀπό τά αἱματοποτισμένα χῶματα τοῦ Πειραιᾶ, ἄρχισαν χορό οἱ καννίβαλοι τοῦ Δοσιλογικοῦ ἼΑγους και πάνω ἀπό τήν ὑπέροχη Πειραιώτικη λεβεντουργιά, πᾶνε νά ξαναστήσουμε τόν Φασισμό.

Μάταιη προσπάθεια. Ὁ ἀδάμαστος λαός και νεολαία τοῦ Πειραιᾶ ἀγρυπνεῖ και θάρθει γρήγορα ἡ μέρα πού ἐπιβλητικώτερα θά ὑψωθοῦν τά κενοτάφια και τά ἼΑρῶα και τότε κανεῖς, μά κανεῖς, δέν θά μπορέσει νά τά βεβηλώσει.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ

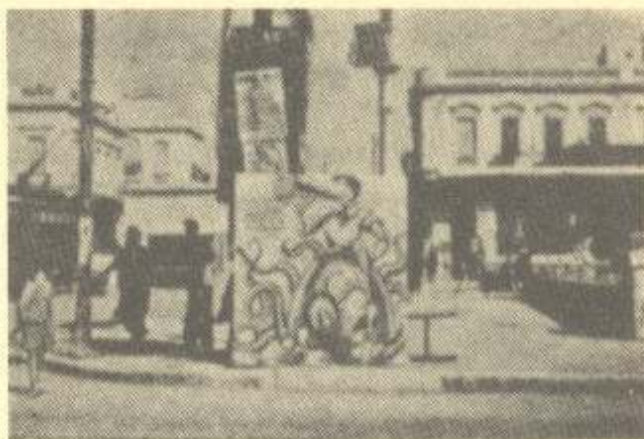
Λεύτεροι!... Τί μεγάλο νόημα είχε αυτή ή λέξη για τά νιάτα, τήν ένοιωσαν γιατί έζησαν τό βούρδουλα του Μανιαδάκη, τό θανατικό και τήν τρομοκρατία τής σκλαβιάς, τήν ένοιωσαν γιατί πάλαιψαν, πολέμησαν, σκοτώθηκαν για νά τήν κατακτήσουν, νά συντρίψουν τό φασισμό. Τήν έβλεπαν μπροστά τους, όχι κούφια λέξη, μά άγώνα και δουλιά για τήν κατάκτηση των φωτεινων ιδανικών που τους πρόβαλλε ή Ε.Π.Ο.Ν. « Έμπρός για τους Ειρηνικούς άγώνες του πολιτισμου ».

Σαλπίζει ή Ε.Π.Ο.Ν. και σ' άπάντηση οί ΕΠΟΝίτες αφήνουν τ' όπλο και πιάνουν τόν κασμά και τό φτυάρι, αφήνουν τό πινέλλο και πιάνουν τήν πέννα, αφήνουν τόν δυναμίτη και ρίχνονται όλο φλόγα στο χτίσιμο των έρειπίων.

Δεκάδες γραφεία - Κυψέλες ανάγουν. Λέσχες 40 άνοιξαν οί ΕΠΟΝίτες από τόν 8βρη στο Δεκέμβρη και Θέατρα και Βιβλιοθήκες και Γυμναστήρια και Σχολεία. ΕΠΟΝίτες βάζουν μπρός τήν επιδιόρθωση του «Θεμιστόκλειου» Γυμναστηρίου. Στίς μεγάλες αίθουσες τής Κοπής οργανώνουν θεατρικές παραστάσεις, οί επιτροπές ανεβαίνουν στο ύπουργείο και ζητάν τό άνοιγμα των σχολειών, ό Πειραιάς συνταράζεται από τόν άγέρα τής δημιουργικής δράσης τής νεολαίας του.

Νέοι έργάτες, Μαθητές, Νέοι και Νέες των συνοικιών για πρώτη φορά στην ιστορία, έτσι μαζικά κι' ώραία, δημιουργούν τους δρους τής νέας πολιτισμένης τους ζωής.

« Έμπρός, νά κάνουμε τήν Ε.Π.Ο.Ν., από όργάνωση μάχης, όργάνωση έκπολιτισμου κι' ανοικοδόμησης » και σ'

Τό πρώτο πανώ τής Λευτεριάς. Ό Γίγαντας ΕΠΟΝίτης, καταλυτής τής Φασιστικής σκλαβιάς, καλεί σε συναγερμό τά Νιάτα στον Άγώνα τής ειρήνης, Δημοκρατίας, Άνοικοδόμησης

Μπαρουτοκαπνισμένοι ΕΠΟΝίτες παραλαύνουν στους κεντρικούς δρόμους του λευτερωμένου Πειραιά, σκορπώντας μέ τά τραγούδια τους ρίγη ένθουσιασμού και συγκίνησης

ἀπάντηση οἱ χιλιάδες ΕΠΟΝίτες καὶ ΕΠΟΝίτισσες ξεδιπλώνουν ὅλες τίς δημιουργικές τους ἰκανότητες μέσα στὴν πρὸ αἰσιόδοξη ἀτμόσφαιρα. Γίνονται οἱ συνελύσεις τῶν ΕΠΟΝίτικων τμημάτων καὶ σὰ κορωνίδα σ' ὅλη τὴν ἀνοικοδομητική προσπάθεια στέκει ἡ ἐκπαιδευτική σύσκεψη πού ὀργανώθηκε στὶς ἀρχές τοῦ Νοέμβρη στὸ Δ. Θέατρο μέ ὀμιλιτὴ τὸ Παιδαγωγὸ συναγωνιστὴ Σωτηρίου. Πῆραν μέρος πάνω ἀπὸ 120 ἐκπαιδευτικοί.

Ἡ Ε.Π.Ο.Ν. γίνεται ἡ ὀργάνωση καὶ τοῦ πρὸ μικροῦ παιδιοῦ. Ἄετόπουλα καὶ παιδάκια πού μόλις ξαίρουν καὶ μιλᾶν τ' ἀκοῦς στὸ δρόμο νά τραγουδᾶν τὸ «Μέσα στὶς λέσχες — θά μορφωθοῦμε παιδιά». Οἱ γονεῖς μέ τὸ πρὸ μεγάλο ἐνθουσιασμό στέλνουν τὰ παιδιά τους στὴν Ε.Π.Ο.Ν. Τί κολοσιαία διαφορά ἀπὸ τὸ διαφθορεῖο τῆς Ε.Ο.Ν. πού ἔσπρωχνε τὰ παιδιά στὴ προδοσία τῶν πατεράδων τους καὶ τὰ δηλητηρίαζε μέ τὰ φασιστικά κηρύγματα. Τώρα ἡ Ε.Π.Ο.Ν. στέκει ἐμπνευστής καὶ καθοδηγητὴς στοὺς ὑπέροχους αὐτοὺς ἀγῶνες ἔχει-γιά σύνθημά της ὄχι τὸν 3ο Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ τῆς πείνας καὶ τοῦ φασισμού, μά τὴ δημοκρατικὴ ἀναγέννηση τῆς Ἑλλάδας, ἔχει γιά σύμβολα ὄχι τὸν ἐπίορκο ἀρχιφασίστα Γλύξμπουργκ, μά τοὺς λεβέντες καὶ λεβέντισσες «ποῦ δωσαν καὶ τὸ αἷμα τῆς καρδιάς τους γιά τὴ Λευτεριά». Τὸ Στεφανιώτη, τὸ Ταρρόν, τὸ

Μπερδέση καὶ τὸ Κωνσταντινίδη, τὴ Διαμάντω καὶ τὴν Ἄθηνᾶ τοὺς χιλιάδες ἥρωες καὶ Ἡρωίδες πού μέ τὸ αἷμα τους σημάδεψαν τὴν πορεία πού πρέπει ν' ἀκολουθήσει ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία.

Σ' ὄλο αὐτὸ τὸ διάστημα καμμιά μοναρχοφασιστικὴ ὀργάνωση (Χ. Ε. Α. Ε. Κ. Ν. κλπ.) δέν ἐμφανίζεται, γιὰ δέν ἔχουν ὀπαδοὺς κι ὄσοι εἶναι ὀπαδοὶ τους ὑπρέτησαν στὴν Εἰδική, καὶ ντύθηκαν τσολιάδες, πουλήθηκαν στοὺς Γερμανοὺς. Παρ' ὄλα προσπαθοῦν νά σαμποτάρουν τὸ εἰρηνικὸ ἔργο τῆς Ε.Π.Ο.Ν.

Ἐστερα ἀπὸ τὰ Δεκεμβριανὰ, πού προκάλεσε ἡ δεξιά, ξεφύτρωσαν σάν μανιτάρια ὄλες οἱ Μοναρχοφασιστικὲς ὀργανώσεις προσπαθώντας νά ἐξαφανίσουν τὴν Ε.Π.Ο.Ν. Χάλασαν τίς λέσχες, τὰ γραφεῖα καὶ τρομοκρατοῦν τοὺς ΕΠΟΝίτες, τοὺς φυλακίζουν, τοὺς κακοποιοῦν.

Καμμιά δύναμη δέν εἶναι ἰκανὴ νά μειώσει τὴν Ε.Π.Ο.Ν. Ἡ τρομοκρατία τὴν δυναμώνει καὶ ὁ κίνδυνος τῆς Μοναρχικῆς Παλινόρθωσης, ἀκονίζει τὸ πὸθο τῆς Ε.Π.Ο.Νίτικης Νεολαίας στὰ Δημοκρατικὰ ἰδανικά.

Οἱ Μοναρχοφασιστικὲς συμμορίες πᾶνε νά σπάσουν τὴν ἐνότητα τῆς νεολαίας στὴν Ε.Π.Ο.Ν. μά ἡ ἐνότητα αὐτὴ εἶναι ἀδιάρρηχτη, γιὰ εἶναι ποτισμένη μέ τὸ πρὸ ὑπέροχα ἰδανικά.

Ε.Λ.Α.Σ Η ΑΙΩΝΙΑ ΔΟΞΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Σάν τή σπίθα κρυμμένη στή στάχτη πετάχτηκε ό Ε.Λ.Α.Σ. στά χρόνια τής σκλαβιάς καί κεί ψηλά στ' άπάτητα βουνά έστησε περήφανη τή γαλάζια μας σημαία κι άνάστησε τήν κλεφτουριά του 21, τήν άδούλωτη ψυχή του λαού μας.

Σκίρτησε ή καρδιά μας όταν μάθαμε τό πρώτο άέτινο πέταγμα τών παλληκαριών μας. Ήταν χειμώνας του 42. Τό μάτι κι' ή σκέψη μας στραμμένα στίς Ρούσσικες στέπες, άγωνιούσαν για τίς γιγαντομαχίες, πού θάκριναν τήν τύχη όλάκερης τής ανθρωπότητας. Μιά προκήρυξη κυκλοφορούσε στον Πειραιά, από κάτω έγραφε: «Έλληνικός Λαϊκός Άπελευθερωτικός Στρατός — Ε.Λ.Α.Σ.»

Τότε πού οί «Πολιτικοί Άρχηγοί» συνιστούσαν καρτερία καί ύπομονή τό Έθνος μή άντέχοντας άλλο στή σκλαβιά χούφτωνε τ' άρματα κι όρμούσε στον άνελέητο άγώνα ενάντια στους σφαχτες καί ληστές, στους φασίστες είσβολείς.

«Θάνατος στους γερμανούς επιδρομείς». Φώναζε ή Μόσχα.

Μέ τό Γοργοπόταμο καί τά Τέμπη άπαντούσε ή Ελλάδα. Μέ τό λιανοντούφεκο του ΕΛΑΣίτη καί τή λιονταρία ψυχή τής Άρη Βελουχιώτη, στέλναμε τά μηνύματα τής νίκης στά πέρατα του κόσμου, τά μηνύματα του όλέθρου στους φασίστες καταχτητές.

Ποιός κράτησε ψηλά τήν τιμή τής Πατρίδας μας;

Όταν οί χάρτινοι σφαλαγγίτες στρατηγοί πρόδιναν «τών ύπέρ πάντων άγώνα», πρόδιναν τό μέτωπο καί γίνονταν οί Χιτλερίσκοι τής Ελλάδας, ό Ε.Λ.Α.Σ.

όρθωνε τό μικρό λαό άντιμέτωπο στή φοβερώτερη πολεμική μηχανή πού γνώρισε ή Άνθρωπότητα. Στο Γερμανικό όδοστρωτήρα, καί τόν σύντριβε κι έβγαζε τό λαό μας νικητή.

Μέ τρεις άραβίδες καί μερικές σφαίρες ξεκίνησε ό Άρης τό 42 κι έφτιαξε ένα στρατό μέ 80.000 άρτια έξοπλισμένο, πού ή πειθαρχία του, ή άντρεία, ό πατριωτισμός του, ή ανώτερη ήθική του ήταν κάτι τό πρωτόφαντο στήν ιστορία του Έθνους, ήταν ένας στρατός χωρίς ίχνος προδότη στίς γραμμές του, δοκιμασμένος στίς σκληρότερες έθνικές στιγμές, στίς φοβερώτερες κακουχίες καί ήταν τέτοιος, γιατί ήταν ΛΑΟΓΕΝΝΗΤΟΣ, γιατί ήταν θεμελιωμένος στό κίνημα Έθνικής Άντίστασης, γιατί τόν πλαισιώναν οί τιμιότεροι καί άγνότεροι άξιωματικοί του Έλληνικού Στρατού.

Μέ τό αίμα του ΕΛΑΣίτη γεννήθηκε καί θρέφτηκε ή ελεύθερη Ελλάδα τό διαμάντι πούλαμπε στή μαυρίλα τής κατοχής καί κεί μέ άκοίμητο φρουρό καί αίμοδότη τόν ΕΛΑΣίτη αναπλάστηκε ή Ελλάδα τής Λαϊκής Δημοκρατίας του πολιτισμού, τής δουλιās, τής αυτοδιοίκησης καί τής Λαϊκής Δικαιοσύνης.

Καί μέσα στον Ε.Λ.Α.Σ. πήραν τιμητικά θέση τά νιατα τής Ελλάδος τό άγνό καί τίμιο έλληνόπουλο, τό άγροτόπαιδο, ό νέος έργάτης, ό Μαθητής, ό Φοιτητής, ή κοπέλλα πού κλονισμένοι από τό πόθο τής λευτεριάς έβγαιναν στο βουνό για να συνεχίσουν ένοπλα τόν άγώνα καί πλάι στον Ε.Λ.Α.Σ. έστεκε όλο τό άγωνιζόμενο έθνος από τήν άγρότισσα, πού κουβαλού-

σε δαλίγκα τά πυρομαχικά, ως ή γυναίκα τής πόλης πού έτοιμάζε κι έστελνε φάρμακα, επίδεσμούς και ρούχα.

Ποτισμένος μέ τά έθνικά ιδανικά ό Ε.Λ.Α.Σ. Πολέμησε τούς Γερμανοϊταλούς και βούλγαρους κατακτητές, τούς «λεγεωνάριους» αυτονομιστές, όλο τό βούρκο τής προδοσιās, έξασφάλισε τάξη και ήσυχία πειθαρχώντας στό σύνθημα τής έθνικης ένότητας κι ' όλα αυτά τήν ώρα πού οί λυσσασμένοι ντόπιοι φασίστες συμμαχοΰσαν μέ τούς κατακτητές υπόγραφαν σύμφωνα μέ τούς βούλγαρους φασίστες στρατηγούς Συράκωφ κι έσφαζαν τό λαό μας μέ τά «Τάγματα 'Ασφαλείας» τήν ώρα πού οί ύπόνομοι ξερνοΰσαν 10δες πτώματα, θύματα τής Εϊδικής και οί Χίτες, συμμορίτες σταΰρωναν τό λαό και τή νεολαία στό Θησεϊο.

Τόν Ε.Λ.Α.Σ., τή ζωντανή αυτή δόξα τής 'Ελλάδας, θέλησε νά διαλύσει ή ντόπια αντίδραση κι επειδή ήξαιρε πώς μόνη της, ούτε ντουφέκι δέν μπορούσε νά σηκώσει, γι' αυτό βρήκε πρόθυμο ύποστηρικτή της, τήν κοντόθαλμη πολιτική τής 'Αγγλικής Κυβέρνησης, τ' αεροπλάνα και τά κανόνια του Σκόμπυ.

Και γράψαμε μέ τό αίμα μας, τό "Επος του Δεκέμβρη. Πόσο μετανοιωμένοι θάναι τώρα οί άγγλικοί κύκλοι πουΰνιζαν τίς συνοικίες μας στό αίμα μέ τίς ρουκέττες άνήμερα τά Χριστούγεννα του 44.

Σήμερα ούρλιάζει ή αντίδραση για 'Εθνικές διεκδικήσεις και σπέρνει παντου ζιζάνια και θέλει νά διεκδικήσει τά έθνικά συμφέροντα μέ τούς προδότες, τούς Γερμανοχωροφύλακες, τούς Σγούρους, τούς Τσιμπιδαραίους, τούς Μόρφηδες, Τσαούς 'Αντώνηδες, τούς Χιτλεροτσολιάδες αυτοί που κύλησαν στό βούρκο τή τιμή τής Χώρας μας, που δέν έχουν

'Ανταρτοεπονίτης

ούτε όσιο, ούτε ιερό.

Κι' ενώ φωνάζουν για 'Εθνικές διεκδικήσεις ξαπόλυσαν τή στυγνότερη τρομοκρατία, κρατάνε 50.000 δημοκρατικούς πολίτες στη φυλακή, σηκώνουν τό καταματωμένο χέρι τους και σκοτώνουν τόν 'Εθνικό 'Ηρωα 'Αρη Βελουχιώτη και σκυλεύουν τό λείψανο και στήνουν τό κεφάλι του 'Ηρωα στην πόλη, πού αυτός μπήκε τροπαιούχος κι έλευτερωτής διώχοντας τούς τυράννους καταχτητές, καταβαραθρώνουν τήν οικονομική μας κατάσταση, απολύουν τούς μισούς δημόσιους υπάλληλους. 'Όλα τά μεγάφωνα τους μιλάν για τίς 'Εθνικές διεκδικήσεις και ταυτόχρονα οί Μαύροι άνθρωποι του «Μαύρου Μετώπου» μαγειρεύουν τό πραξικόπημα, έτοιμάζουν τούς καταλόγους προγραφών και έλέγχουν τίς αποθήκες τους μέ τά όπλα πούχουν κρύψει.

'Ακόμη δέν θάχει συνέλθη ή παγκόσμια

κοινή γνώμη από τήν κατάπληξή της: όταν άκουσε τό 'Ελληνικό ραδιόφωνο νά μεταδίδει τή συγκέντρωση των «έθνικιστών» πούγινε στις 8-7-45 στό «Κεντρικόν». Νόμιζε κανείς πώς ό σπήκερ, ήταν ό Γκαϊμπελς όταν άκούονταν οί καννιβαλικές κραγές «Σόφια — Μόσχα — Τίρανα — θάνατος στό Τίτο και Ζαχαριάδη». «Ζήτω ό Φράνκο και ό Φασισμός».

'Η 'Ελλάδα, ή αντιφασιστική 'Ελλάδα, ποτέ δέν θά ξεχάσει τήν τεράστια προσφορά του Ε.Λ.Α.Σ. Ποτέ δέ θ' αφήσει τούς ανθρώπους του «Μαύρου Μετώπου» νά τούς περάσουν τίς άλυσσιδες του Μοναρχοφασισμού. Θά συντρίψει τήν τρομοκρατία και θά βαδίσει τό δρόμο της άνοικοδόμησης και της Λαϊκής Δημοκρατίας. ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΧΩΡΩΝΤΑΣ ΘΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΙ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
«ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ»
Πλαταιῶν 12 - Πειραιᾶς
Τηλ.: 4175625

